

13. 4. 1945 ON LIIKKEEMME PERUSTAMISESTA KULUNUT

VUOTTA

TÄNÄ MERKKIPÄIVÄNÄMME KIITÄMME PARHAITEN YS-
TÄVIÄMME, JÄLLEENMYYJIÄ, TUOTANTOLAITOKSIA JA
TAVARANHANKKIJOITA SEKÄ TOIVOMME, ETTÄ SAMAT
LUOTTAMUKSELLISET SUHTEET EDELLEENKIN SÄILYISIVÄT.

J. A. IPATTI O.Y.

HYRYNSALMI

KAJAANI

RISTIJARVI

POHJOISMAINEN
MYYNTIKONTTORI

HELSINKI - Hesperiankatu 6
Puhelimet: 41410 ja 94734

Paperi-, Kemialio-, Lyhyttavarain ja Leikkikalujen Tukkuliike

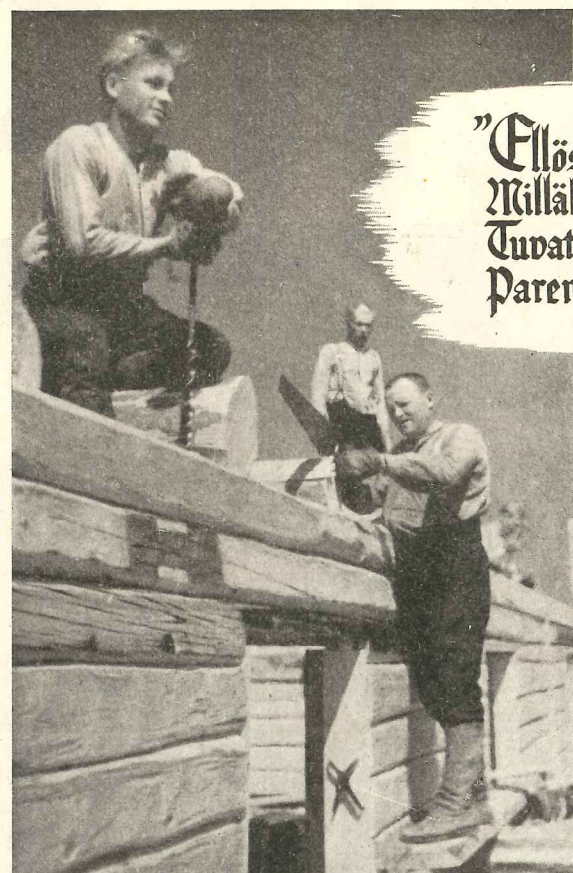
Hinta 15:—

Helsinki 1945 . K. F. Puomiehen Kirjapaino O.-Y.

ASEMIES

9

1945

**"Ellös olko milläkänä,
Milläkänä, tuollakana!
Tuvat uudet tehtänehe,
Paremmat osattanehe."**

Jälleenrakentaminen on täydessä käynnissä. Ripeästi nousevat uudet asumukset, koahoavat kotien kurkihirret. Vaikeudet eivät horjuta uskoamme valoisaan tulevaisuuteen.

"Jälleenrakentamista" uutta parempaa tulevaisuutta varten on myös tarkoituksenmukaisen henkivakuutuksen ottaminen — henkivakuutuksen, jonka avulla luodaan kestävä taloudellinen pohja tulevaisuudensuunnitelmien toteuttamiselle.

SUOMI-YHTIÖ

MAAN SUURIN HENKIVAKUUTUSLAITOS

Herkkästi
kuin kellonjousi

seuraa uusi

uutiskuvalehti **TAPAHTUI-HÄNT** aikaansa!

Tapahtui tuo lukijainsa silmien eteen kaiken oleellisen ja mielenkiintoisen maailmantapahtumista parhaimpien ulkomaalaisten uutistoimistojen välittämänä kuvina.

Päätoimittaja: Mikko Mäkinen.

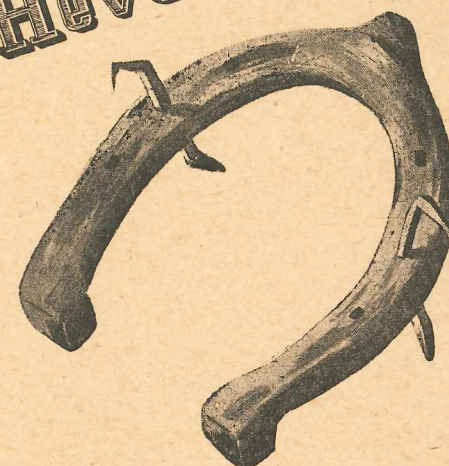
N:o 1 myyjillä. Hinta 20:—

**Jälleenrakennustyö
vaatii
raaka-ainetta.**

Jäteaineetkin ovat raaka-ainetta. Luovuttamalla ne Maan Romu r.y:n keräyksiin tuet maamme jälleenrakennustyötä.

maan romu

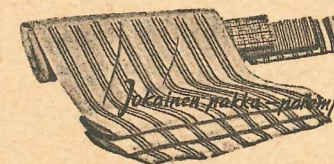
Hevosenkenkä

tietää onnea...

Taikauskosiahan me olemme hiukan jokainen — noin kotitarpeiksi. Ja se nyt on ainakin varmaa, että jos tiellemme sattuu hevosenkenkä, on se hyvä merkki

Hyvä merkki tavallaan on myös se, kun nykyään aina silloin tällöin näemme liikkeissä pakan tai pari PMK:n vanhoja tunnettuja kangaslaatuja — Ginghamia, Flañellia, Imitaattikangasta ja monia muita! Nämä paket — vaikkakaan ne eivät vielä riitä kaikkien kangatarvetta tyydyttämään — ennustavat joka tapauksessa parempien aikojen koittoa myös tekstiilialalla. Ja Ruotsista saadun puuvillaerän ansiosta voidaan näitä kankaita nyt valmistaa sekoituksesta, jossa on 2/3 puuvillaa ja 1/3 sillaa ja joka on osoittautunut sekä pesua että kulutusta kestäväksi.

Parhaimen paketti — parhaimpien aikojen sanantuoja!

Yhdistyneet
Villatehtaat OY.

HELSINKI

HYVINKÄÄ

MAAN SUURIN
VILLATEHDAS

PMK
Puuvillatehtaitten Myyntikonttori

KAPIO OY

TAMPERE
Puhelin 7820 sarja

Kassakaappi- ja
Autokoritehdas

HÖYRYPUUSEPPÄ O.Y.

TAMPERE

Sisustusosasto

Puhelin 36 06. Huonekaluja ja erilaisia sisustuksia.

Rakennusosasto

Puhelin 36 00. Ovia ja ikkunoita.

Puutavaramyynti

Puhelin 36 01.

SIMO TURKIS OY.

HELSINKI
Fabianinkatu 16 - Puhelin 25 146

Tehdas: Munkkiniemi

Täydellinen turkistehdas

Teijon

Laatupuimakoneita

Moottoreita

Silppukoneita

y.m. suositellaan

TEIJON TEHTAAT OSAKEYHTIÖ

TEIJO

TUVA OY:n
TIEDONANTOJA

TUPAKANVILJELIJÄT

Kotimaisen raakatupakan jalostustehdas **TUVA Oy** ostaa jatkuvasti kessusatoanne!

Kessun on oltava ulkokuivaa ja lehtëä; 100—500 gr:n nippuihin pakattuna.

TUVA Oy jalostaa edelleenkin viljelijän laskuun hänen kessuvarastojaan.

Erinomaisen jalostusmenetelmämme tuote — »VIRGINIA»-piipputupakka ei ole enää kessua. — Se on parasta ja nautittavinta piipputupakkaa.

Tiedustelkaa ehtojamme ja valmistusaikaamme tehtaaltamme.

TUPAKKATEHDAS

TUVA OY

HELSINKI

Kruunuvuorenkatu 4

Puh. 31 722

FISKARS-KALLE MIETTII:

»Kuinkahan sitä ollenkaan pärjättiin niinä aikoina, jolloin ei ollut saatavana mainioita FISKARSIN teräsvalmisteita. Taisi siinä olla ukolla kuin ukolla päänvaivaa kerrakseen, koskapa tässä nytkin on täysi tekeminen, miten selviytyä, kun raaka-aineen puute on pannut FISKARSINKIN tuotteet melkein pärttille. — Mutta nyt siitä sentään voi lohduttaa itseään sillä, että kunhan tässä päästään pahimmasta pula-ajasta, niin kyllä taas riittää näitä maankuuluja »fiskarsilaisiakin» ihan joka miehelle.»

Oy. **FISKARS** Ab.
FISKARS

Kansalainen, mies ja nainen!

MUISTA TEETTÄÄ
PUKUSI

tulevina rauhan vuosina vain hyvästä suomalaisesta villasta valmistetusta kankaasta.

NÄIN
MENETELLEN

olet omalta osaltasi mukana ylläpitämässä kotimaisen villan tuotantoa ja varmentamassa sitä, että emme enää koskaan joudu niin huutavaan vaatetuspulaan kuin missä nyt olemme.

Villakeskus Oy

TAMPERE

Oletteko tulleet ajatelleeksi,

että raskas tunne päässä, haluttomuus ja huono tuuli usein johtuvat vatsasta?

Huonoon ruuansulatukseen ovat Laxophen ulostusainetabletit hyvä lääke. Ne puhdistavat suoliston tehokkaasti ja soveltuvat erinomaisesti heikollekin vatsalle.

Saadaan apteekista.

LAXOPHEN

Valmist. Oy. STAR Ab. Tampere

VAKIOPUU OY.

HUONEKALUTEHDAS

LAHTI
Puhelin 2227

**TAMPEREEN
KAHVIKAUPPA**

TAMPERE

Konttori Hämeenk. 18 Puh. 3907
Myymäla Hämeenk. 18 „ 3787
Paahtimo Pispala „ 79

Laatusuksien valmistaja

**OY HANGON
TEOLLISUUS AB**

HANKO — Pohjoinen
Puhelin 305

Ostamme

**Tervaskantoja
Erilaista pinotavaraa**

Myyimme

**Autopilkkeitä ja autohiiliä
Erilaisia puun kuivatislaus-
tuotteita,**

kuten raakatärpättiä sekä
m.m. väriteollisuuteen ja
kloraatin kyllästämiseen sovel-
tuvaa kevyttä öljyä

Oy. PETKO Ab.

Pääkonttori:
Helsinki, Fredrikinkatu 65 A, puh. 61 171

Metsäkonttorit:
Savonlinna, puh. 2858 - Oulu, puh. 33 05
Turenki, puh. Helsinki 82 250
Tampere, puh. 7005

Tampereen Asepaja

TAMPERE
Vuolteenkatu 13
Puhelin 6347

**Suosittelen teoksiaan
Suorittaa aseiden korjauksia**

TAVARAMERKKI

Tämä merkki on jalometalli-
teostemme tunnus.

Ostaessanne kulta- ja hopea-
teoksia tarkastakaa, että
niissä löytyy »Kotkanpää»,
silloin ostatte koko rahalla.

AURAN KULTASEPPÄ OY
TURKU

**Pohjanmaan
Puusepät Oy.**

LAPUA

Puhelin 212 - tehtaaseen 328

»OMA-JYVÄ» kaurasuorimot
»KOTI-JYVÄ» vehnäjuhot

RUISJAUHOMME
ja
OHRATUOTTEEMME

ovat vanhastaan
käyttäjien suosimia.

Tänäkin aikana
koetamme pitää
tuotteittemme
laadun mahdolli-
simman korkea-
tasoisena.

**Tuottajain
Mylly Oy.**
HYVINKÄÄ

UNTO KUPIAINEN:

Rauha

Kaikkialla hiljaisuus ja rauha,
rannan kuvastin on kuulto veen,
pilven reunamat on päivän nauha
pujotellut kultapäämeeseen.
Kuikkapari meloo yli lahden
iloiten ja sukeltaen kahden.
Lepät punertuvat hohteeseen,
taivas katsoo veden sydämeen.

Metsästä soi kukahtelu käen
täynnä hillittyä riemuaan.
Syvemmin kuin koskaan ennen näen,
kuulen selvemmin kuin milloinkaan,
kuinka suur' on rauha sydämeni,
kun sen sallin lyödä itselleni
omaa olemisen riemuaan,
hengittää kuin sielu veen ja maan

Tiedän, että näin ei ole aina,
kohta taas jo sydän kuormataan.
Luonnon kauneuden kallis laina
olemismme on täällä vaan.

ERKKI VUORELA:

Akvarelleja

RANNALLA.

Ulapan lyijynraskas kosketus,
kuin menneen suven muisto
rantahiekkiaan sammuu.

Maanpiirin täyttää siunauksellaan
tää rauha
jälkeen päivän menneitten,
kuin ohdakkeitten kukkalumi
tuskankarvainen,
sen routaan putoaa.

ILTA.

Jo tummuu ilta,
varjoo kukkaparmaan,
jää suvilinnun huilunääni
hiljainen
ja harmaat korpikylät
syksyn ruskaa hohtaa.

Ja polkuun,
lehtiveren peittämään,
sun askelees,
kuin unohdukseen painuu.

Jäävät rannat, taivaat, kuva niistä
veteen, jot' ei pienin viri viistä.
Katse vain, mi tajuta ne vois,
pian käännetään jo tästä pois.

Katse vain ma olen. Mitä vienen
mukanani tuntemattomaan.
Ilon lyhyen ja itkun pienen,
kaipauksen hajoavan vaan.
Takana on yö, ja kohta eteen
valahtaa se taas, kuin varjo veteen
illan suulla nyt jo vajoaa.
Taivaan kuvaan, vedet, nukkukaa.

Taivaan kuvaan nuku sydämeni,
korvaani sun äänes kuulla vois.
Minkä menetit, se iäks meni,
minkä voitit, täytyy antaa pois.
Niinkuin veden pinnan vasten rantaa
elämä sun muovautua antaa,
niinkuin veden pinta, sinä vaan
kuvastaa voit taivaan rauhassaan.

ASEMIES

Toimitus: Helsinki, Porsimiehenkatu 3. Puh. 66 642
Päätoimittaja: M. Sarvilahti
Toimitussihteeri: toimittaja Mikko Mäkinen

Konttori: Helsinki, Porsimiehenkatu 3
Kassa ja kirjanpito: puhelin 39 900.
Ilmoitukset: puhelin 66 643
Postisiirtolilli 6109

JULKAISIJA: Kustannus oy. SÄILÄ (Suomen Aliupseeriliitto ry:n ja armeijan alipäällystön perustama kustannusliike)

N:o 9.

1945

8. vuosikerta

Työvoiman tuhlausta

Köyhtyneellä kansakunnalla, enempää kuin yksilöläkään, ei ole muuta paluukeinoa menetetyin hyvinvoinnin takaisinsaavuttamiseen kuin lisätyö, ylityö. Tuotannon kohottamisen, osto- ja vaihtoarvojen luomisen on pakko valtaosaltaan käydä työpönnistuksia lisäämällä, eikä tämä tosiasia kaipaa sen enempää tediistelua tai propagandaa. Sekä vapaaehtoisesta aloitteesta että valtiovallan pakkotoimin on tuollaista lisätyötä koetettu järjestää eräisiin kipeimpiin tarpeisiimme, joista lähimpänä esimerkkinä jokaiselle mainitsemme vain kulutuskeskukset väestön motinteon. Tämän esimerkin kautta haluamme kiinnittää huomiota erääseen puoleen työkamppailussamme, seikkaan, josta yksityisessä keskustelussa puhutaan räikeinkin sanoin mutta joka julkisuudessa koetetaan varoen sivuuttaa. Tarkoitamme työvoiman tai paremminkin lisätyön väärää sijoittamista.

Niin vapaaehtoisuuden kuin pakonkin kautta on moninaisiin tarkoituksiin haettu sellaista lisätyövoimaa, jonka käyttö eräissä tapauksissa on täysin kannattamatonta, jopa tuhlausta. Jokin henkisen työn tekijä, konekirjoittajatar tai kyseessä olevaan työhön yleensä perehtymätön ja huonovoimainen tuhlaa kokonaisen päivän sellaiseen työsaavutukseen, minkä sanotun alan ammattimies aikaansaaisi tunnissa, parissa. Monasti tämä työvoima ei vastaa edes kuljetus- ja muonituskustannuksiaan. Tämä ei mitenkään voi olla yksilö- eikä kansantaloudellisesti oikein. On lähdeittävä toiselle tielle, lisä- l. ylityön vaihtoon. Täytyy pyrkiä siihen, että jokainen voi oman ammattinsa

ylityötä vaihtaa toisen ammattialan ylityöhön. Henkisen työn tekijälle on tehtävä mahdolliseksi ostaa mottityövoimaa maksamalla hakkuumiehen ylityön omilla ylityöansioillaan.

Sanottaneen, että käytännössä tällainen vaihto on vaikea järjestää ja että itse asiassa tätä tietä joudutaan kumoamaan koko työaikasäännöstelymme, venyttämään työpäiviä. Yleistämällä puhuen kieltämättä onkin niin. Mutta aivan täyteen yleistämiseen nähdäksemme ei ole pakko mennä, vaihto voidaan rajoittaa sellaisille työaloille, missä se kätevästi käy päinsä. On varmasti monia muitakin tarvehankintoja kuin polttopuiden hakkuu, joissa vaihtojärjestelmä hyvin saattaa käydä päinsä. Kansalaisilta voidaan joko pyytää vapaaehtoista sitoumusta tai hänet velvoitetaan hankkimaan vissin erän tarvikkeita, mutta hänelle on varattava mahdollisuus siirtää se toisen suoritettavaksi joko rahallista tai tälle sijaiselleen ehkä hyvinkin tarpeellista toisenlaista työsuoritusta vastaan.

Nykyään aivan yleisestä tavarainvaihdosta ei ole pitkä askel työsuoritusten vaihtoon ja sitä tapahtuu-kin mitä moninaisimmissa muodoissa yksilöjen kesken. Tuota vaihtoa pitäisi voida laajentaa. Ne kansalaisyhtymät, jotka esimerkiksi juuri motinteossa ovat saaneet tunnustettavia tuloksia aikaan, voisivat suunnitella työalojensa laajentamista keksimällä uusia vaihtotapoja. Mahdollisuuksia siihen pitäisi olla. Ja joka tapauksessa on pyrittävä pois siitä työvoiman tuhlauksesta, mihin lisätyön väärän sijoittamisen kautta jo ollaan jouduttu.

Englantilaisen ministerin työpäivä

Englantilainen ministeri on maailman työteliäimpiä ihmisiä. Hänen velvollisuutensa ja moninaiset tehtävänsä antavat hänelle perin vähän vapaa-aikaa huvitteluun tai elämään perheen parissa. Seuraavassa artikkelissa Beverley Baxter, joka itse on parlamentin jäsen, kuvaa tavallista päivää brittiläisen ministerin elämässä.

Englantilaiset hoitavat politiikkaansa omalla tavallaan. Niinpä Englannin hallitusta kutsutaan »hänen majesteettinsa hallitukseksi». Lähinnä suurin puolue istuu toisella puolella alahuoneessa ja sitä kutsutaan yksinkertaisesti »hänen majesteettinsa lojaliksi oppositioksi». Meidän mielestämme tuntuu hiukan oudolta, että englantilaiset käyttävät sanaa »lojalaali» tässä yhteydessä hallituksen oppositiosta.

Varsinaista yhtenäistä hallitussääntöä Englannissa ei ole, vaan se esiintyy hajanaisten lakien muodossa. Englantilaisen ministerin on oltava ala- tai ylähuoneen jäsen, milloin hän hoitaa finanssitehtäviä. Valtiovarainministerin ja hänen lähimmän apulaisensa, valtiovarainministeriön parlamenttisihteerin, täytyy olla parlamentin jäseniä. Kun pääministeri tavallisesti — vaikkei tosin aina — hoitaa ensimmäisen valtiovarainministeriön lordin toimen oman virkansa ohella, hänen on myöskin oltava joko ylä- tai alahuoneen jäsen. Oikeastaan Downing Street 10 on ensimmäisen valtiovarainministeriön lordin virka-asunto, vaikka pääministeri asuu siellä.

Kuitenkin on Englannissa voimassa vakiintunut tapa, joka määrää, että jokaisen ministerin, vanhemman tai nuoremman, on oltava ala- tai ylähuoneen jäsen, ja Englannissa syntyisi varmaan vallankumous, jos joku yrittäisi rikkoa tätä sääntöä vastaan.

Ministerit jaetaan Englannissa kahteen luokkaan — toiset ovat ns. kabinettiministereitä ja toiset tunnetaan alivaltiosihteerin tai parlamenttisihteerin nimellä. Vanhemmat ministerit saavat palkkaa 5.000 puntaa vuodessa, nuoremmat 1.500 puntaa. Ainoan poikkeuksen muodostavat pääministeri ja lordikansleri, jotka saavat 10.000 puntaa vuodessa kumpikin, ja valtion lainvalvoja, joka saa melko huomattavan palkkion.

Aivan toisin kuin kaikki muut parlamentit, Englannin parlamentti suosii amatöörimaisia lainsäätäjiä, jotka harrastavat ulkopuolistakin toimintaa ja jakavat aikansa tämän ja parlamentin toiminnan kanssa. Senvuoksi parlamentin jäsenille maksetaan vain 600 puntaa vuodessa palkkiota eikä tähän liity mitään

vakinaista sihteeristöapua tai postimaksuvapautusta, mikä tarkoittaa sitä, että heidän palkkionsa juuri ja juuri riittää peittämään heidän kustannuksensa. Ylähuoneen jäsenten laita ei tässä suhteessa ole keuhattavampi, he eivät nimittäin saa minkäänlaista palkkaa, eivät edes vapaita matkoja kotipaikkakunnaltaan Westminsteriin.

Kun parlamentin jäsenestä tulee ministeri, hänen täytyy jättää kaikki sen ulkopuolella oleva toiminta, kaikki johtajatoimet, jopa kirjoittelu sanomalehtiin. Hänestä tulee ammattipolitikko eli kuten sanotaan »hänellä on edullinen virka kruunun alaisena». Apulaisministereistä puheenollen, joiden on yritettävä tulla toimeen Lontoossa 1.500 punnalla vuodessa ja koetettava saada itselleen mahdollisimman suuri valitsijapiiri, sanat »edullinen virka» ovat melko julmaa pilaa.

Kaikkien kabinettiministerien jokapäiväisellä elämällä on tietty samankaltaisuus, vaikka luonnollisesti heidän tehtäviensä laatu vaihtelee sen osaston luonteen mukaan, minkä päällikköinä he ovat. Tavallinen jaotus on seuraava:

1. Vanhempi ministeri, jolla on täysi vastuu kaikesta, mitä tapahtuu hänen osastossaan, ja joka on suoraan vastuussa parlamentille.

2. Parlamentin alivaltiosihteerin, joka on ministerin sijainen ja vastuussa esimiehelleen.

3. Parlamentin osastosihteerin on valtion virkamies, jolla on 3.000 puntaa vuodessa ja toimittaa monenlaisia tehtäviä ollen toiminnastaan vastuussa ministerille.

4. Kaksi yksityistä parlamenttisihteerää (yksi jokaisen ministerin käytettävänä), jotka ovat parlamentin jäseniä, mutteivät saa siitä ylimääräistä palkkiota. He ovat nuoria miehiä, jotka ovat oppilaita poliittisella virkauralla.

Tavallisesta lakimiehestä tämä saattaa tuntua omituiselta järjestelyltä, joka vaikuttaa sekasotkulta. Toisinaan asianlaita onkin niin, varsinkin jos valtion virkamieskunta on voimakkaampi kuin ministerin käytettävissä oleva henkilökunta tai jos ministeri

pyrkii olemaan samalla toiminnallinen sekä poliittinen johtaja.

Epäilemättä tarvitaan suurta tahdikkuutta, mutta kokonaisuudessaan tämä järjestelmä työskentelee moitteettomasti.

Millainen sitten on Englannin kabinettiministerin työpäivä? Otan esimerkiksi elintarvikeministeri lordi Wooltonin, joka on huolehtinut melkein koko sota-ajan elintarviketilanteesta. Nytemmin hän on lordipresidenttinä neuvostossa ja hänen tehtäviinsä kuuluu huolehtia kotimaassa tapahtuvasta jälleenrakennustoiminnasta, mutta hänen päivittäinen ohjelmansa on yhä melkoisesti samanlainen.

Ministerin saapuessa aamulla ministeriöönsä hänen yksityissihteerinsä asettaa hänen eteensä kiireelliset ja tärkeimmät saapuneista kirjeistä ja tiedonannoista. Nämä saattavat olla pääministeriltä tai sodankäynnin valtiosihteeriltä tai postin joukossa voi olla tiedoksianto amiraliteetistä tai meriministeriöstä.

Mitä tahansa tapahtuneekin, kansakunnan täytyy saada elintarpeita. Niinpä lordi Woolton lähettää kutsumaan apulaisministerin, tässä tapauksessa Mr. William Mabanen, ja pysyvän sihteerin. Yhdessä he keskustelevat elintarviketilanteesta sellaisena kuin se ilmenee eri tahoilla saapuneista tiedonannoista. Voi sattua, että perunasato on erikoisen runsas. Niinpä perunankäyttö on saatava vielä suositummaksi lyhytfilmien avulla, joissa neuvotaan, mitä kaikkea perunoista voidaan valmistaa. Lisäksi kutsutaan lehtimiehet koolle ja pyydetään heidän apuaan asiassa. Ihmisille on kerrottava, että juuri perunapula edisti Saksan luhistumista ja perunasta siis on tehtävä eräänlainen brittien voiton symboli.

»Oletteko valmistautunut kysymyksiin?» kysyy Mr. Mabane.

Joka päivä alahuoneen istunto alkaa sillä, että ministereille esitetään kysymyksiä tunnin ajan. Nämä esiintyvät päiväjärjestyksessä seuraavaan tapaan.

Elintarvikeministeri, lordi Woolton sanelemassa sihteerilleen.

Ministeri, lordi Woolton puhumassa erään naisjärjestön kokouksessa Birminghamin Town Hall'issa.

N:o 1. Mr. Smith: miksi asianlaita on niin tai näin, ja mitä suunnitelmia ministerillä on asian suhteen;

N:o 2. onko ministeri ryhtynyt tarvittaviin toimenpiteisiin estääkseen sen tai tämän tarvikkeen puutteen.

Asia on järjestetty siten, että kysymykset on jaettu ministeriöittäin, jolloin eri ministeriöt vastaavat määrättyinä päivinä. Siksiäpä lordi Woolton tietää, että tiistaina ja ehkä perjantaina hänen ministeriönsä joutuu kyselyn kohteeksi. Koska lordi Woolton on pääri ja ylähuoneen jäsen, ja koska kysymyksiä tehdään vain alahuoneessa hänen on annettava apulaisensa selviytyä vastauksista, koskei pääri voi istua alahuoneessa.

»Onko mitään kiusallisia kysymyksiä tulossa», saattaa lordi Woolton kysyä. — Mabane tarkastaa lueteloa.

»Tässä Snooks kysyy, miksi ravintolat saavat tarjoilla ruokaa leikkaamatta kuponkeja asiakkaitensa elintarvikekorteista.»

»Well», vastaa Woolton. »Te tunnette meidän varovaisuutemme tässä asiassa. Säännöstelyalaista ruokaa on sekoitettu annokseen niin vähän, ettei maksa vaivaa leikata kuponkeja.»

»Luonnollisesti Snooks tulee olemaan hyvin itsepintainen», sanoo sihteerin »ja luultavasti Brown ja Robinson ovat panneet hänet tekemään koko joukon täydennyskysymyksiä.»

»Luuletteko selviytyväne niistä, Mabane?», kysyy Woolton.

Mabane, joka on kokenut parlamentaarikko, nyökkää myöntävästi. »Minä kerron heille, että jos pakotamme ravintolavieraat käyttämään elintarvikekortteja ravintoloissa ja hotelleissa, meidän on tehtävä sama tehtaiden kanttiinien ja halpojen ravintoloiden suhteen.»

Kun tulikommento vaatii 36 suoritusvaihetta

Kustaa II Aadolfin uudistuksia ja ampumaohjesääntö.

Ruotsi-Suomen sotalaitoksen kehitykselle on menneinä aikoina ollut tärkeänä seikkana se, että Ruotsi sai aikanaan sellaisen kuninkaan kuin Kustaa II Aadolfin, jonka panos kolmikymmenvuotisessa sodassa vaikutti ratkaisevasti. Kustaa II Aadolf vielä enemmän kuin hänen isoisänsä Kustaa Vaasa kiinnitti huomiota armeijaan, suunnitellen ja järjestäen silloisen Suomen sotaväen uudelle kannalle, ja varmaa on, että hänen uudistustensa vuoksi suomalaisista tuli niitä vastustamattomia sotilaita, jotka kantoivat nimeä Hakkapeliitat. Kustaa Aadolf perusti maahan rykmenttejä, joita 16. 2. 1626 päivätyyn promemorian mukaan olivat seuraavat: Savon, Länsi-Uudenmaan, Itä-Uudenmaan, Pohjanmaan, Porin, Hämeen, Itä-Viipurin ja Länsi-Viipurin rykmentit. Jokainen rykmentti tuli käsit-

tämään 8 komppaniaa, joissa kussakin 150 miestä. Todennäköisesti ainakin jotkut, elleivät kaikki, näistä rykmenteistä sittemmin joutuivat Saksaan sotaan, joka kesti 30 vuotta.

Kustaa II Aadolf synnynnäinen sotilas ja siinä mielessä avarakatseinen, niin että monet niinä aikoina julkisuuteen tulleet keksinnöt heti huomioitiin Ruotsi-Suomen armeijassa. Erään hollantilaisen upseerin keksimät nahkakanuunat tulivat käytäntöön Ruotsin armeijassa. Samoin otettiin käytäntöön rihlakiväärit.

Kustaa Aadolfin aikana myöskin ilmestyivät prikaatit yhdistämään siihen asti erikseen toimivat aselajit yhdeksi kokonaisuudeksi ja tällöin prikaatiin kuului ratsuväkeä, tykistöä ja jalkaväkeä yhteensä n. 3—4 tuhatta miestä. Näin saavutettiin

Downing Streetille 7.45 tänä iltana. Te syötte päivällistä 8.30 täällä vierailevien kanadalaisien sanomalehtimiesten kanssa, jolloin tulette antamaan joitakin tietoja elintarvikkeiden tuonnista lähitulevaisuudessa. Lisäksi on esillä 12 oikeusjuttua säännöstelymääräysten rikkomisesta liikkeissä. Oletan, että olette nähneet pääministerin muistion, jossa hän haluaa teidän lopettavan keskustelun sosiaalisesta turvallisuudesta ylähuoneessa ensi torstaina.»

Jos tähän lisätään puoli tusinaa puhelinsoittoa, parin kolmen kiireellisen muistion saapuminen sotilasasioiden departementista, joukko sanomalehtileikkeitä, pääministeriltä saapunut muistio, 10 eri lähetystön vastaanottoanomusta... ja lukemattomia muita asioita — sitten vasta meillä on jonkinlainen käsitys ministerin päivätyöstä.

Kuitenkin on ihmeellistä todeta, että englantilaiset kabinettiministerit yleensä saavuttavat korkean iän ja ovat äärimmäisen vastahakoisia luopumaan paikoistaan. Kuitenkaan tästä toimesta ei ole kehitettävää tuloja, se antaa hoitajalleen moitetta paljon enemmän kuin kiitosta, se ei tarjoa mitään mahdollisuuksia normaaliin perhe-elämän viettoon, huvituksesta puhumattakaan.

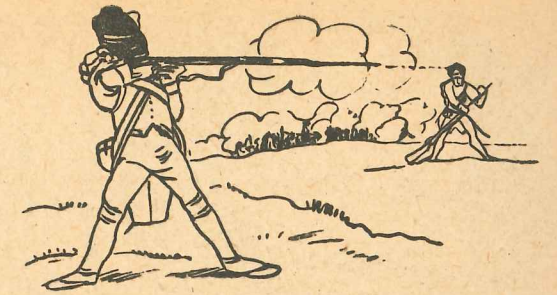
etuja, joita tähän asti ei oltu havaittu. Se mikä useasti vaikutti ratkaisevasti ruotsalais-suomalaisen voittoon, oli varajoukkojen, reservien, käytäntöönottaminen, sillä tähän asti vietiin tavallisesti kaikki joukot tuleen, jossa ne joko kaatuivat tai vähäisin rippein pystyivät pelastautumaan vihollisen osottauduttua ylivoimaiseksi.

Tähän aikaan useimmiten sotilaat palvelivat omilla pukimissaan, mutta oli jo myöskin erikoisia sotilaspukuja, jotka värillään ilmaisivat prikaatin. Niinpä oli olemassa keltaisia, vihreitä, sinisiä ja valkosia prikaateja. Näitä prikaatien värejä käyttivät sotilaat omassa puvussaan siten, että heillä oli asianmukainen käsivarsi- tai hattunauha, joka ilmaisi prikaatin. Toisinaan saattoi keltaisen prikaatin miehillä olla tunnuksena häthätää kietaitu olkaside hatussaan tai käsivarressaan. Nykyoloissahan vastaavanlaisia meillä ovat kauluslaattojen värit, joskin äsken päättyneen sotamme aikana kullakin prikaatilla oli omat tunnusmerkkinsä hihassa, olkaimessa jne. osoittamassa kauluslaatan tunnuksista huolimatta prikaattia, johon mies kuului.

Kun meidän päivinämme kunnianteko ilman muuta kuuluu sotilaan olemukseen, ei se ennen Kustaa Aadolfin aikaa suinkaan ollut sitä. Sitä ennen sotilaat tervehtivät hattua tai lakkia nostamalla, tapa, joka meikäläisen mielestä tuntuu aivan hassulta ja liian siviilimäiseltä. Kustaa II Aadolf otti kunnianteon käytäntöön ja hänen sotajoukoistaan tapa levisi kaikkialle Eurooppaan. Samanaikaisesti sotilaskuri muuttui tiukaksi. Kokonaan uusi henki astui armeijaan. Jumalanpelon viljelemiseksi tuli rykmenteihin pastoreita. Liian hurjapäisiä miehiä varten palkattiin piiskureita. Myöskin välskärät kuuluivat tästä lähtien armeijan rulliin. Juoppous, kiroileminen, ryöstäminen, korttipeli ja joutilasnaisten kanssa oleminen tuli kielletyksi.

Edellämainitut olivat aika tavalla entisistä tavoista poikkeavia uudistuksia, joten arvata voimme, että alussa monet asiat, esimerkiksi kurin koventaminen, herättivät pahaa verta sotilaissa. Olihan silloisissa oloissa ja ajan tavan mukaan totuttu ryöstämään vihollismaan asukailta heidän omaisuutensa ja vieläpä Wallensteinin ja Tillyn joukot harjoittivat ryöstöä, joten ruotsalais-suomalaiset varmaankin elussa olivat nyrpeitä poikaa nähdessään kultaa tai muuta sellaista, mutta voimatta anastaa sitä. Loppujen lopuksi olikin niin, ettei kuninkaan uusi kurinpito pystynyt lopettamaan sotilaiden ryöstämistä. Vielä tänäkin päivänä se jossakin muodossa ilmenee, vaikkei lähestulkoonkaan sellaisessa laajuudessa kuin ennenvanhaan. Kaunistavana piirteenä hakkapeliittojen sotaisessa elämässä oli kuitenkin rukoushetki ennen hyökkäyksen alkua ja se levittääkin anteeksiannon hohdetta heihin.

Myöskin aseistuksen keventämiseen kiinnitti Kustaa Aadolf huomiota ja mitä etuja se tuotti, sen havaitsee tutkimalla historiasta muutamia taisteluja, joissa kevytaseiset ruotsalais-suomalaiset voittivat raskasvarusteiset »rautapaidat». Ampuma- ja harjoitusohjesäännön uusimisessa Kustaa Aadolf onnistui niin hyvin, että laukauksen ampuminen, joka tähän asti oli vaatinut 90 suoritusvaihetta, voitiin Ruotsi-Suomen armeijassa suorittaa 36 vaiheessa. Meikäläistä ihmistä sittenkin hymyilyttää

ampumisen noinkin suuri monivaiheisuus, sillä meidän emme tarvitse oikeastaan mitään vaihetta ampuessamme. Mutta hakkapeliittojen ja meidän välillämme onkin yli kolmensadan vuoden kehitysmisaika. Mutta silloinkin hyvin harjaantuneille miehille voitiin komentaa kolmessa vaiheessa tulikäskey, nimittäin seuraavasti: Valmistautukaa. — Poskelle vie. — Ampukaa.

Sen pituinen se. Mutta minkä pituinen oli sitten 36-vaiheinen tulikäskey. No niin. Kustaa Aadolfin harjoitusohjesäännössä v. 1617 oli tulikäskey seuraavanlainen: 1. Asettukaa asentoon. Musketti oikealle jalalle. 2. Pankaa alas kiväärinne. 3. Kivääri ylös. 4. Kivääri olalle. 5. Laskekaa kivääri. 6. Kivääri kädelle. 7. Kivääri haarukkaan. 8. Vasemmalla kädellä kivääristä kiinni. Ottakaa lunttu oikean käden kahden sormen väliin. 10. Puhaltakaa lunttuun. 11. Sovittakaa lunttu paikalleen. 12. Peittäkää lunttu kahdella sormella. 13. Kolme askelta eteenpäin. 14. Puhaltakaa lunttuun. 15. Avatkaa ruutisankki. 16. Asettakaa kivääri poskelle. 17. Tähdätkää. 18. Ampukaa.

18 vaihetta siis kului ennenkuin ampuminen suoritettiin. Mutta juttu ei suinkaan päättynyt siihen. Jatko oli seuraava: 19. Laskekaa kivääri. 20. Ottakaa pois lunttu. 21. Puhaltakaa sankkiin. 24. Puhaltakaa uudelleen lunttuun. 25. Kääntäkää kivääri miekan viereen. 26. Kaatakaa ruuti kivääriin. 27. Asettakaa kuula ja lataus piippuun. 28. Vetäkää latauspuikko kahdella vedolla, toisella vedolla tarttumalla vastaotteella. 29. Tarttukaa siihen alhaalta lähellä rintaa pitäen. 30. Työntäkää lataus sisään kolmella työnnöllä. 31. Vetäkää latauspuikko kahdella vedolla, tarttuen toisella vedolla vastaotteella. 32. Tarttukaa siihen alhaalta likellä rintaa pitäen. 33. Asettakaa se paikoilleen. 34. Tarttukaa kivääriä suusta ja kääntäkää se oikealle puolelle. 35. Kivääri haarukkaan. 36. Laskekaa kiväärinperä. Ja vihdoinkin, joka lopetti tämän monimutkaisen toimituksen, kuului: 37. Pankaa kivääri alas.

Sääliksi kävi silloinen alipuseeri, joka joutui kentällä latelemaan ulkomuististaan tämän tulikomenton. Mutta vielä enemmän sääliittää se alipuseeri, joka joutui luettelemaan 90 vaihetta käsittävän tulikäskeyn, jota vielä käytettiin muissa maissa Ruotsin armeijan jo päästyä 36 vaiheeseen. Mitähän meillä arvelisivat alipuseerikoulujen oppilaat joutuessaan panttämään päähänsä mokoman litanian? Taitaisi monenkin miehen pää muuttua harmaaksi.

V.S.

»Huomauttakaa», sanoo Woolton, »että vieläpä Ritz Hotel saa tarjota vain saman määrän ruokalajeja kuin englantilaiset kansanruokalot.»

Täten valmennettuna alivaltiosihteri Mabane siirtyy miettimään vastauksiaan — ei vain kirjallisiin kysymyksiin, vaan myös niihin täydennyskysymyksiin, »jotka aiheutuvat ministerin vastauksista». Kyselytunti on tyypillinen englantilainen tapa. Ei yksikään kansalainen ole niin vaatimaton, ettei saisi tuoda huolestumistaan julki, eikä yksikään ministeri ole liian tärkeä ollakseen vastaamatta.

Lordi Wooltonin yksityissihteri asettaa sovittujen tapaamisten luettelon ministerin eteen ja selittää: »Se näyttää aivan pilkkukuumetapaukselta.»

»Vähittäiskauppiaitten lähetystö haluaa tavata ministeriä», sanoo säälimätön sihteri. »Te olette vapaa klo 5—5.15». Tämä aukko täytetään heti. »Mr. Smithers (parlamentin jäsen) haluaa tavata ministerin mitä pikimmin. Minä ehdotan, että sovitatte hänet Jonesin ja Brownin väliin. Sitten on kabinetin istunto klo 12. Senjälkeen teidän on pidettävä puhe Lontoon kauppakamarin lounaalla ja tässä ovat teidän muistutuksenne. Pääministeri haluaa teidän tapaavan Amerikan maataloudellisen lähetystön, joka saapuu

HIROSHIMAN kauhunhetki

Japanin kaupunki Hiroshima sai tuntea maailmassa ensimmäisenä, mitä vaikutusta saa aikaan äskettäin keksitty uusi fysiikan kauhea ja ratkaiseva keksintö, atoomipommi. — Nimimerkki Jules Duval kertoo japanilaisesta Shen-Yanista, joka pelastui Hiroshimasta.

Shen-Yan kulki Ruusukatua myöten ja poikkesi kirsikkamyymälään. Sen omistaja oli Shen-Yanille tuttu; olihan hän joka päivä asetehtaaseen mennessään viime aikoina ostanut myymälästä kirsikoita, sillä muusta ruoasta alkoi olla puute. Mutta se ei harmittanut lainkaan Shen-Yania, sillä hänen vaimonsa oli kuollut vihollisen äskeisessä ilmapommituksessa, ja hänellä ei ollut nyt muuta tehtävää kuin olla ja elää sekä kuolla keisarin puolesta.

— Kaunis ilma tänään, Shen-Yan virkkoi pistäessään kirsikat taskuunsa.

— Kaunis, vastasi kauppias. — Saamme vieraita tänään.

— Oh — kuinka niin? Shen-Yan sanoi hämmästyen.

Kauppias kohautti olkapäitään ja astui myymälän ovelle. Hän näytti taivasta, jossa muutama pilvenhattara leijaili ylhäällä korkeuksissa.

— Liian paljon aseita täällä, ja tehtaita, Shen-Yan, kauppias sanoi.

— Ehkä, sanoi Shen-Yan. — Mutta minun on kiirehdittävä. Hyvää onnea liiketoimillesi.

Kauppias kumarsi kohteliaasti ja Shen-Yan poistui. Hän jatkoi matkaansa eteenpäin korkeaa rakennusryhmää kohti. Se oli maalattu omituisen väriseksi siitä syystä, että vihollisen ilmavoimat saattoivat millä hetkellä hyvänsä ilmestyä kaupungin yläpuolelle ja etsiä tuota kohdetta, missä sijaitisi lentokonetehdas. Kauempana oli muita teollisuusalueita, mutta ne eivät kiinnostaneet Shen-Yania. Häntä kiinnosti vain potkurin kiinnittäminen koneeseen ja sinne hän oli juuri menossa. Hän saisi tällä kertaa muistutuksen työstä myöhästymisestä, mutta sillä ei ollut nyt väliä. Ja tuskinpa siitä mitään juttua syntyisikään, sillä olihan hän ollut hautaamassa vaimoan jo aamuvarhaisesta lähtien. Hän oli jättänyt pienen soihdun palamaan vaimonsa haudalle ja levännyt hänen kuolinpaikkansa ääressä. Kello oli juuri muutamia minuutteja yli yhdeksän.

Sotilaita marssi kauempana. Shen-Yan tunsu heidän aselajinsa. He kuuluivat ilmatorjuntajoukkoihin, jotka olivat vannoneet äskettäin valan keisarille. Nuoria, heiveröitä poikasia jokaikinen.

Kun Shen-Yan kääntyi kadunkulmasta, alkoivat hälytys sireenit soida. Hän ehti vilkaista tehtaan portilla näkyvään kelloon. Se osoitti kymmentä yli yhdeksää. Shen-Yan tiesi,

missä oli pommisuoja, mutta hän ei halunnut mennä sinne, sillä suoja oli heikko. Siinä hän menettäisi heti henkensä. Ja sitä hän ei halunnut juuri nyt, vaimonsa vasta kuoltua.

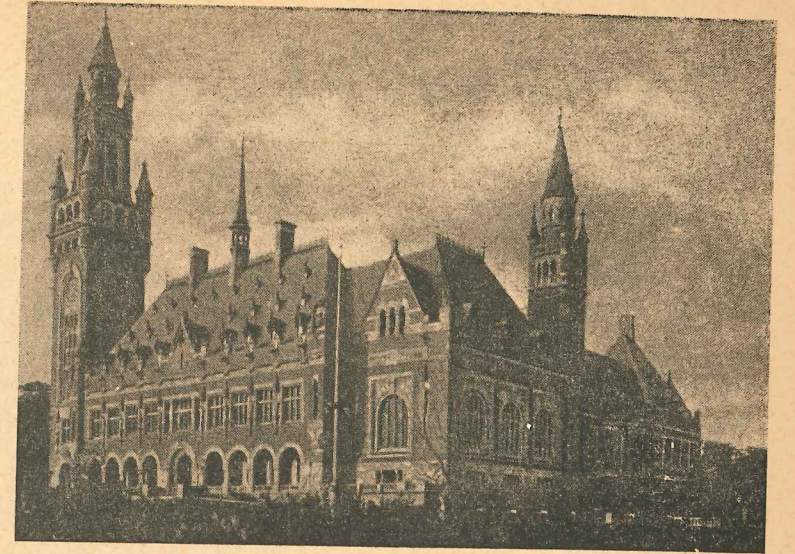
Potkurinasentaja Shen-Yan juoksi nopeasti vasemmalle vievää katuja. Kaikkialla oli juoksevia ihmisiä, he tuupivat ja työtälivät häneen, mutta Shen-Yan tiesi, että hänellä oli aikaa. Vihollisen tulo kestäisi ainakin viisi minuuttia ja sinä aikana hän ehtisi Kaon sillan alle, siellä olevien vallien suojaan, veden alle, missä tehtaan johto työskenteli.

Tuskin hän oli ehtinyt vallituksen suulle, kun jotakin järkyttävää tapahtui. Vaikka oli aamu ja päivä paistoi kirkkaalta taivaalta, leimahti jotakin valtavaa ja Shen-Yan paiskautui avonaisesta portista sisään. Portti sulkeutui ja koko vallitus keinui monelle suunnalle. Kuului valtavaa jyrinää ja hänen kurkkuunsa tuli kuin pala, joka aikoi tukehduttaa hänet. Oikea käsi tuntui hervottomalta ja vallituksen sisällä oli täysi pimeys. Hän makasi vatsallaan ehkä noin kymmenisen minuuttia. Kumea jyrinä oli lakannut, ilmanpaine ei tuntunut enää ahdistavan hengityksessä ja Shen-Yan nousi ylös.

(Jatkuu sivulla 270.)

„RAUHAN PALATSI”

Kansainvälinen tuomioistuimisto edelleen Haagiin.

Lehtien uutiset ovat kertoneet, että kansainvälisen tuomioistuimen paikkana tulee edelleen olemaan Haag. Oikeuden uudet jäsenet nimitettiin viime kuussa maailman turvallisuusjärjestön valmistelevalle neuvottelukunnan kokouksessa.

Lähes puolivuosisataa on kulunut siitä, kun Haagissa pidettiin ensimmäinen rauhankonferenssi ja siitä saakka on tämä kaupunki ollut niiden toimenpiteiden ja aloitteiden keskuksena, jotka ovat tarkoittaneet selvittää riitaisen maailman rikkoutuneita välejä rauhallisilla keinoin. Näiden vuosikymmenien kuluessa on Haagissa ehditty pitää useita rauhankonferensseja, joista viimeiset ennen nyt päättymässä olevaa suursotaa pidettiin elokuussa vuonna 1929 ja tammikuussa 1930. Näissä konferensseissa Saksan maailmansodan voittajavaltioiden hallitukset sopivat asian tuntijain laatiman Youngin suunnitelman toimeenpanosta. Edellisessä konferenssissa päätettiin lisäksi Reininmaan miehityksen lopettamisesta, toisessa taas päätettiin perustaa kansainvälinen pankki Baseliin. Näiden konferenssien tärkeimpänä tehtävänä oli kuitenkin sotakorvausten järjestäminen, jolla taas oli merkittävää vaikutusta Euroopan myöhempään taloudelliseen kehitykseen.

Haagin rauhankonferenssien sarja alkoi vuonna 1898, jolloin Venäjän silloinen hallitsija, tsaari Nikolai II päätti tehdä aloitteen Euroopan kansojen aseistariisumiseen, johon idealistiseen aloitteeseen monella taholla pantiin suuret toiveet, toiveet, jotka myöhempi aika pahasti murskasi.

Nikolai II:sen nootti, jossa Euroopan valtioita kehoitettiin panemaan »sulku alituiselle aseistautumiselle», jätettiin ulkovaltojen edustajille Pietarissa elokuun 24 p:nä 1898. Noottiin sisältyi toivomus, että kansainväliset riitakysymykset tulotaisiin ratkaistaan »oikeudenmukaisuuden ja oikeuden hengessä», mutta itse konferenssin ohjelman suhteen ei nootissa

ollut mitään tietoja eikä viittauksia. Mahdollisesti tästä johtui, että aloitteentekijät katsoivat tarpeelliseksi antaa uuden nootin seuraavan vuoden tammikuun 11 p:nä ja tällä kertaa sisällyttää siihen tarkemmat määritelmät konferenssin tarkoituksesta ja pyrkimyksistä. Samalla oli myös muutettu niitä periaatteita, joille ensimmäisen nootin sisältö oli rakentunut. Uudessa nootissa ehdotettiin säilytettäväksi vissiksi määräajaksi silloiset maa- ja merivoimat sekä voimassa olevat sotilasmäärärahat. Sen lisäksi ehdotettiin, että ryhdyttäisiin tutkimaan keinoja, joiden avulla voitaisiin tulevaisuudessa ryhtyä supistamaan aseistusta. Nootin muu ohjelma käsitti sodanoikeutta ja rauhanyhteyttä koskevia kysymyksiä.

Tämän aloitteen mukainen ensimmäinen rauhankonferenssi kokoontui Haagissa toukokuun 18 p:nä 1899. Siihen osallistui 21 eurooppalaista valtiota sekä niiden lisäksi Amerikan Yhdysvallat, Meksiko, Kiina, Japani, Persia ja Siami.

Niin suurin toivein kuin mahdollisesti aloite tämän rauhankonferenssin pitamisestä oli tehty, jäivät tulokset siitä itseasiassa varsin vähäisiksi. Näytti siltä, ettei siinä pyrittykään sotien lopettamiseen, vaan sellaisten säännösten hyväksymiseen, joiden rajoissa sotia oli käytävä. Euroopan valtiot ja konferenssin muut osanottajat eivät halunneet mennä läheskään niin pitkälle meneviin päätöksiin kuin konferenssin koollekutsumisnootissa oli tarkoitettu. Siihen lienee ollut itse ajankohtakin sopimaton, sillä maailmantilanne ei suinkaan ollut rauhallinen.

Konferenssi hyväksyi kolme julistusta — deklarationia — joiden mukaan kiellettiin viiden vuoden ajaksi heittämisestä räjähdyspanoksia ilmalaivoista, käyttämästä tukahduttavia kaasuja, räjähtäviä (dum-dum) kuulia. Näistä ainoastaan viimeainittu päätös oli sellainen, jota tietävästi käytännössä noudatettiin, mutta muihin nähden ei päätöksellä ollut

(Jatkuu sivulla 259.)

PER ERIKIN kirjoittaja REIN CAMELIN-nimellä käyttävän suomalaisen merimiehen seikkailuista eri puolilla maailmaa jatkuu. Viime numerossa kerroimme, kuinka Rein Camelin pelastui sotilaita kuljettavasta laivasta ja pääsi Marseilleen.

PARIISISTA Antwerpeniin

SUOMALAISEN MERIMIEHEN SEIKKAILUJA

IV.

Marseillen satama on laaja. Olin penkonut sen sopet jo vuosia aikaisemmin ja tunsin kaupungin kuin viisi sormeani. Tiesin, että Marseillessa oli suomalaisia laivoja, sillä oltiin helmikuussa 1940 ja sota Venäjää vastaan oli silloin kovimillaan.

Käyskentelin satamassa. Ranskassa on mielestäni aina ollut kaikki puolin vapaata, sillä nytkään minulta ei siellä-oloajanani — tosin vain kaksi päivää — kysytty minkäänlaisia henkilöllisyyspappeja.

Suomalaisen laivan perämies Österberg oli tuttavani, jonka suu oli lentää selälleen hämmästyksestä.

— Rein! Mitä sinä täällä teet?

Selitin hänelle tilanteen ja kerroin, että haluni olisi palata kotimaahani, missä äitini varmastikin odotti tietoja minusta, koska en ollut voinut hänelle kirjoittaa lähes puoleen vuoteen.

Österberg katsoi minua pitkään.

— Annan sinulle rahaa. Tiedän, että huolehdit Suomessa takaisinmaksusta. Jos et voi tehdä sitä, hän selitti, jääköön sikseen. Emme pääse täältä lähtemään mihinkään ja varojahan täällä vähän on koitunut.

Österberg kutsui minut hyttiinsä ja joimme siellä hyvät grogit. Hän antoi minulle nipun rahaa ja näin olin toistaiseksi turvannut toimeentuloni.

Kun samana iltana istuin »Exelsior»-nimisessä ravintolassa kiintyi huomioni erääseen kauniiseen naiseen, joka istui muutamien ranskalaisen kanssa ravintolan baarissa. Nainen oli ihmeen kaunis, sillä — poikkeuksena ranskalaisista — hänellä oli vaalea tukka ja tummat, melkein mustat silmät. Hankittuani itselleni uuden vaateparren olin taas siedettävän näköinen, ja naisen gentlemannin poistuttua vähäksi ajaksi hänen seurastaan tein tuttavuutta mademoisellen kanssa. Sovimme nopeasti tapaamisesta seuraavana päivänä.

Kello yhdenoista aikaan tapasimme samassa paikassa. Nuori nainen kertoi nimensä olevan Mirelle. Kun kysyin hänen sukunimeään, hän vain naurahi.

— Olette vain matkalainen, hän sanoi ja heilutti käsiään vallattomasti. — Tulette ja menette ja olette unhoittunut.

Koetin selittää Mirelille, että olin ihastunut häneen, mutta hän ei tahtonut ottaa sitä edes kuuleviin korviinsakaan. Hän vain nauroi.

Iltapäivällä kello kolmen tienoissa Mirelle sanoi hetkeksi poistuvansa ja palaavansa pian takaisin. Hän lähti, enkä sen koommin nähnyt häntä sen paremmin kuin niitä rahojakaan, jotka hän oli taskustani kähveltänyt. Ilmeinen syötti ja taskuvarastyypit hän näyttikin olleen. Lähes puolet rahoistani oli mennyt hänen mukanaan, mutta kiitos perämies Österbergin minulla oli vielä tarpeeksi paljon rahaa tallalla.

Seuraavana aamuna lähdin Pariisiin kohti. Lyonin pikajuna matkasi Marseillen kautta maan pääkaupunkiin. Se oli täpösentäynnä matkustajia, mutta onnistuin sittenkin saamaan edullisen istuinpaikan. Viereinen vaunu oli ravintola-vaunu ja päätin siinä syödä oikein tukevan aamiaisen.

Kun menin kansainvälisen vaunun ruokailusaliin, olivat senkin melkein kaikki istuinpaikat varatut. Eräässä pienessä pöydässä istui hienon näköinen daami ja pyysin kohteliaasti lupaa saada istuutua hänen pöytänsä. Nainen oli oikea vampyyrytyyppi ja minä — kuten aina ennenkin tällaisissa tapauksissa — ihastuin häneen silmittömästi.

Sanottakoon jälleen, sukunimiä mainitsematta, että naisen etunimi oli Lizette. Hän näytti olevan kansainvälinen seikkailijatar, jonka tehtävänä oli »pestä» rikkailta pohatoilta rahat pois. Hän oli käynyt Monte Carllossa ja matkusti nyt takaisin Pariisiin, mistä hän oli kotoisin, nauttimaan »työnsä» hedelmistä.

Lizette kertoi asettuvansa Pariisissa hotelli Ritziin, joka tunnetaan kaupungin hiencimparana hotellina.

— Aion asua samassa hotellissa, kerroin Lizetelle.

Hän oli hyvin iloisen näköinen. Hän luuli minua ensin jenkiksi, mutta selitin asian oikean laidan ja Lizette innostui näköjään minuun sen perusteella, että olin suomalainen.

Vietin Lizetten seurassa koko matkan Pariisiin asti. Asemalla otimme taxin ja ajoimme Ritziin, jossa meidät vastaanotettiin erittäin huomaavaisesti. Ranskalaiset jututtivat minua ja kyselivät sotakuulumisia Suomen rintamalta. Mutta niistä minä en tiennyt sen enempää kuin hekään.

Muuten näytti siltä kuin Pariisissa ei oikeastaan olisi tiedetty sodasta mitään. Se oli entisenlaisensa, kauneutta ja rumuutta rinnakkain, loistoa ja kurjuutta kadun vastakkaisilla puolilla. Ilo irti siellä missä rauhankin päivinä. Saksalaisia ei pidetty minään, vaikka heidän hyökkäyksensä siihen aikaan huolestuttivatkin pariisilaisten mieltä jossakin määrin.

Etsin Pariisista suomalaisia ja tapasinkin heitä paljon enemmän kuin saatoinkin aluksi kuvitellakaan. Eräs suomalainen tanssija K., joka nyttemmin on niittänyt laakereita alallaan ja omaa kansainvälisen kuuluisuuden, oli vanhoja koulutovereitani. Hänen kasvonsa menivät ällikälle, kun eräässä illanvietossa löin käteni hänen olkapäälleen ja kysyin, kuinka koulu luistaa.

K. nauroi makeasti ja seuraavana päivänä hän luovutti minulle kaksikymmentätuhatta frangia lainaksi. Hänellä ei ollut rahasta puutetta ja hänkin, kuten perämies Marseillessa, sanoi haluavansa rahansa takaisin Suomessa. Valitettavasti minulla ei ole ollut tilaisuutta nähdä häntä senjälkeen, enkä vielääkään tiedä, missä mainio ystäväni tällä hetkellä olekelee. Jos tämä pieni kertomukseni sattumalta tapaa hänet tai jonkun niistä, jotka tuntevat asian, pyydän välittämään sydämelliset kiitollisuudenoitukseksi.

Kävin Moulin Rougessa, joka oli yhtä valloittava kuin ennenkin. Casino de Paris houkutteli aina vain täysiä huoneita. Kuten yleensä sodan aikana näyttivät kaikki huvipaikat olevan ääriään myöten täynnä. Sotilaita kuhisi joka paikassa. Ranskalaiset ovat ahkeria kertomaan sotakertomuksiaan. Missä vain tapasi armeijan rullissa olevan miehen, sai kuulla järkyttäviä elämyksiä juoksuhaudoista ja tulikeskityksistä, missä he olivat olleet mukana. Joskus vaikutti siltä kuin yksikään ranskalainen sotilas ei olisi ollut missään muualla kuin Maginot-linjalla. Mutta tämä tällainenhan on anteeksiannettavaa. Ranskalaiset ovat isänmaataan rakastavia ja kukaan heistä ei halunnut olla kotirintamalla, vaan siellä, missä käytiin tulisimmat ja verisimmät ottelut saksalaisten kanssa.

Lizette vei minut kerran alamaailman kapakoihin. Hän ei

RAUHAN PALATSI (Jatkoa sivulta 257.)

sanottavaa merkitystä, sillä sitoihan se päätökseen yhtyneitä vain viideksi vuodeksi eikä sen ajan kuluessa lentotekniikka ollut kehittynyt siinä määrin, että ilmapommituksista olisi ollut vaara uhkaamassa eikä myöskään kaasunkäytön kohdalta. Vasta lähes parikymmentä vuotta myöhemmin, maailmansodan aikana käytettiin ensimmäisen kerran lentoasetta ja myös kaasuja. — Myös sovinto-oikeuden päätti konferenssi perustaa kansainvälisten riitakysymysten ratkaisemista varten, mutta kun siihen turvautuminen jätettiin vapaaehtoisuuden varaan, ei sillä ollut mainittavaa käytännöllistä merkitystä, kuten myöhemmät vuosikymmenet ovat kouraantuntuvasti osoittaneet. Itse konferenssin tärkeimmän kysymyksen, aseistariisumisen suhteen konferenssi hyväksyi ainoastaan toivomuksen »nykyisin maailmaa rasittavien sotilasmenojen rajoittamisesta». Konferenssi tarvitsi kaiken tämän aikaansaamiseen kolmatta kuu-

halunnut esitellä varojaan eikä koreihuhuaan. Pukeuduttuaan yksinkertaiseen, mutta silti erittäin aistikkaaseen pariisilaiseen asuun hän lähti kanssani huvittelemaan. Tämä retki kesti kokonaista kolme päivää, enkä ole ikinä ollut mukana sellaisessa seurassa kuin sillä kertaa.

Heräsin neljännen päivän aamuna taskut tyhjinä. Lizette oli poissa. Kävelin laitakaupungilta Ritziin ja kyselin Lizetteä. Hän oli matkustanut yöllä, kertoi portieri. Arvasin heti, että nainen oli tehnyt minulle samankaltaisen koltoksen kuin monelle muulle yhtä tyhmälle ennen minua.

Ei uttanut muu kuin lähteä Suomen konsulaattiin. Täältä käsin sain konsulikyödin Antwerpeniin. Minulle hankittiin matkalippu ja rahaa ja niin hyppäsin eräänä kauniina helmi-kuun loppupäivänä junaan ja lähdin Antwerpeniä kohti, mielessäni vakaa aikomus viimeinkin suunnata kulkuni kotimaani kamaralle, missä minua odotettiin varmastikin jännityksellä ja äidin herkin, kaipaavin tuntein.

kautta, mutta viime mainittu kysymys kuitattiin kahdella lyhyellä istunnolla.

Toinen Haagin rauhankonferenssi pidettiin v. 1907, ollen koolla kesäkuusta lokakuuhun. Sitä ennen oli Haagissa pidetty kansainvälistä yksityisoikeutta käsitelleitä konferensseja vuosina 1893, 1894, 1900, 1904 sekä 1925 ja 1928. Maailmansodasta periytyvien kysymysten järjestämiseksi pidettiin, kuten mainittu, konferenssit vuosina 1929 ja 1930, ja niiden luonteon määräsi juuri sotakorvausten järjestämistä koskevat kysymykset.

Haag, joka on Alankomaiden hallituskaupunki, merkitsee metsästyspuistoa; se olikin alkuaan Hollannin kreivien metsästyspuistona ja sai kaupungin oikeudet vasta 1800-luvun alussa, vaikka Alankomaiden eduskunta kokoontui siellä jo v. 1593. Vuodesta 1813 Haag on ollut hovin asuinpaikkana, jollaiseksi se sopii kauniin asemansa puolesta erittäin hyvin. Kaupungille antavat merkitystä ja ulkonäköä rauhanpalatsit, muistomerkit ja viehättävät kanavakadut.

A. A. R.

Lutnantti Andy Mc Allister, jonka asema Baccahuelpan Ltasavallan armeijassa oli varsin epämääräinen, mutta Majestic-hotellin baarissa sen sijaan hyvin varma ja taattu, lojui aurinkokatoksen varjossa asuntonsa pihalla alkuasukaspalvelijansa Loman tarjoillessa hänelle sangen kullankäntäviä ja sangen virkistäviä, mutta epäilemättä myös sangen epäterveellisiä nesteitä.

Oli vielä virka-aika, joten Andylla ei ollut mitään kiirettä, sillä hän noudatti jyrkästi periaatetta, jonka mukaan viisas mies ei koskaan turmele vapaa-aikojaan lepoon — seikka, josta hänen esimiehensä eversti Allison Smith oli hyvin kiullisella tavalla eri mieltä.

— Naiset ovat viime aikoina alkaneet kirostusti hermostuttaa minua, Andy tarinoi verkalleen Lomalle, joka istui maassa käärien savukkeita. — Erikoisesti tuo amerikkalainen naishammaslääkäri, joka on pesiytynyt Batahuchen kuin synti portugalilaiseen merimieheen.

— Sinun on otettava sairaslomaa, herra, palvelija ehdotti vilpittömästi. — Olen nähnyt miesten kiipeilevän seinille ja kuullut heidän keskustelevan outojen ja kauhistuttavan näkymättömien benkien kanssa, ja heistä on vielä tullut hyviä sotilaita, mutta kun naiset alkavat hermostuttaa, on tapaus melkein toivoton. Ei silti, etteikö miss Tryson epäilemättä olisi hullu, sillä ensiksikin hän on nainen ja toiseksi amerikkalainen, mutta...

— Tuki jo suusi, Andy ärähti tuskastuneena. — Ensiksikin en ole tilannut sinulta mitään esitelmää ja toiseksi sinä itse olet kaikkien hullujen setä ja eno.

— Olen ollut palveluksessasi kauan, herra, alkuasukas vastasi epäilyttävän kaksimielisesti, mutta Andy ei jaksanut edes potkaista häntä. Sen sijaan hän tyhjensi lasinsa, kiskoi valkoisen univormutakin niskaansa ja saapasteli Majestic-hotellin baariin.

Hotellin aulassa portieri katseli häntä kuin jotakin tuntematonta räjähdysainetta, ja siihen hänellä oli omat, perustellut syynsä.

— Onko täällä saastaisessa luolassa ketään? Andy kysyi kohteliaasti, ja portierin kumarrus oli tavallista syvempi, kun hän ilmoitti:

— Kyllä, senor. Kaksi horero-rykmentin upseeria ja se amerikkalainen missi, joka tekee uusia hampaista.

— Ovatko he samassa seurassa? Andy edelleen tenttasi kevyesti kulmiaan rypistäen.

Portieri irvisti hieman.

— Eivät, senor, enkä usko heidän oikein samaan seuraan sopivankaan. Juuri äsken kuulin missin sanovan toista upseereista vesipäiseksi ja lattajalkaiseksi haisunäädäksi ja uhkaavan ampua hänet, jos hän vielä kerran tulisi viittä metriä lähemmäksi. Ja minä uskon, että hän ampuukin.

— Epäilemättä, Andy myönsi kuivasti. — Ja varokaa taivaan tähden häiritsemästä häntä siinä hommassa. Joka tapauksessa hän näyttää olevan ihmistuntija.

Hän siunasi vielä portieria tuikealla katseella ja meni sisään.

Baarissa istui miss Tryson ylhäisessä yksinäisyydessään nauttien myöhästynyttä lounastaan, jonka kulinaarinen laatu tosin oli hieman epäilyttävä. Eräissä toisessa pöydässä murjotteli pari masentuneen näköistä ratsuväkiupseeria, mutta muuten oli baari tyhjä.

— Halloo, boy! miss Tryson luikkasi Andyille, ja hänen luiseville, liiaksi maalatuille kasvoilleen ilmestyi iloinenhymy.

Andy meni verkalleen lähemmäs, sillä missin pöydällä oli paitsi tavanmukaisia ruokailuvälineitä myöskin sinertävä automaattipistooli, joka näytti häpeävän seuraansa.

— Aiotteko syödä tuolla jälkiruokaa? Andy kysyi kohteliaasti istuessaan pöytään ja viitaten pistooliin.

— Mahdollisesti, nainen sanoi vilkaisten toiseen pöytään. — Muutamilla tšekäläisillä herroilla on outoja tapoja.

— Toivottavasti ette laske minua heihin kuuluvaksi, Andy sanoi huolestuneena.

— Toistaiseksi en, miss Tryson vastasi, ja Andysta tuntui äkkiä, että nainen jollakin tavoin piti häntä pilkkanaan. Hänen pehmeässä, matalassa äänessään oli sävy, jota Andy ei laisinkaan käsittänyt.

— Baccahuelpa ei ole erikoisen miellyttävä maa yksinäiselle naiselle, Andy jälleen puhui tuokion äänettömyyden jälkeen. — Täällä puuhailee paholaisia, joista muukalaisella ei ole aavistustakaan, ja viime vuosina ne ovat olleet erikoisen pirteitä. Sanon tämän siksi, ettette odottamattanne kohtaisi ikäviä yllätyksiä. Miehenä en puhuisi teille mitään, sillä teidät ammuttaisiin siitä huolimatta ennemmin tai myöhemmin.

Miss Tryson katsoi Andyyhän hieman ivallisesti.

— Olen tottunut huolehtimaan itsestäni, hän sanoi viileästi. — Ja sitäpaitsi osaan mainiosti käsitellä näitä kapineita.

Hän tarttui pistooliin ja teki sillä pari salamannopeata liikkettä Andyn katsellessa häntä kuin käsillään kävelevää kummitusta. Viimein nainen pani aseensa pois ja katsoi nauraen Andyyhän.

— Luuletteko vieläkin, etten tule toimeen Baccahuelpassa? hän kysyi.

— Varjelkoon, en suinkaan, Andy sanoi kauhistuneena. — Ihmettelen vain, missä määrin läsnäolonne tulee vaikuttamaan paikkakunnan kuolleisuustilastoihin.

Nainen nauro jalleen, ja pyydettyään anteeksi Andy poistui tuokioksi. Hänen jälleen palatessaan miss Tryson oli lopettanut ateriansa ja syventynyt johonkin amerikkalaiseen aikakauslehteen. Pistooli oli yhä pöydällä hänen edessään.

— Tänne on tulossa muuan hirviö, joka tottelee nimeä eversti Allison Smith, Andy sanoi istuttuaan jälleen miss Trysonia vastapäätä. — Sitäpaitsi hän on tasavallan yleisesi-

kunnan päällikkö ja paljon muuta, josta ei kannata puhua. Hänellä on kanssani muuan virka-asia, ja ellette pane pahaksenne esittelen hänet teille.

Miss Trysonin tummien kulmakarvojen väliin ilmestyi pieni poimu, ja hänen äänessään oli kärsimätön sävy kun hän sanoi:

— Tehkää kuten haluatte, mutta omasta puolestani en ole kovinkaan halukas tekemään tuttavuutta tšekäläisten tyyppien kanssa. Siksi lieneekin parasta, että poistun.

Hän liikahti noustakseen, mutta samassa Andyn käsi salamannopeasti lennähti eteenpäin, ja suureksi hämmästykseksseen miss Tryson havaitsi tuijottavansa oman pistoolinsa uhkaavana ammittavaan suuhun.

— Mutta taivaan tähden, lutnantti, oletteko tulleet hulluksi! hän huudahti käheästi.

— En, Andy ilmoitti levollisesti. — Olen jo lapsesta pitäen ollut melkein sairaalloisen viisas. Seuraan melko tarkasti maailman tapahtumia, joten tiesin myöskin sen, että kuuluisa chigagolainen gangsteri ja murhamies kuukausi sitten onnistui pakenemaan vankivaunusta. Miestä sanottiin Kauniiksi-Joeksi ja hänen kerrottiin käsittelevän pistoolia suorastaan ihmeellisesti. Satuun huomaamaan ranteissanne käsirautojen jättämät merkit, ja kun vielä erehdyitte kerskailemaan pistoolinkäytöllä, aloin tarkastella teitä hieman tarkemmin, ja asia selvisi heti. Lisäksi osaa baccahuelpalainen lutnantti erottaa miehen naisesta jo yksinomaan — no niin, miksi tarkentua yksityiskohtiin. Sanokaapa vielä ennen kuin santarit tulevat, miksi valitsitte juuri minut kavaljeeriksenne. Ulkonaisista syistäkö?

— Niin — ulkonaisista syistä, Kaunis-Joe sanoi pistävästi. — Te nimittäin olitte tyhimmän näköinen passi, minkä koskaan olen nähnyt kävelevän miehen housuissa.

Lutnantti Andy Mc Allisterin kasvoilta hävisi iloisen odotuksen ilme ja hänen pistoolia pitelevä kätensä kohosi hieman, mutta etusormi ei koukistunut, ja niin Kaunis-Joe sai hengittää sähkötuoliin saakka. —

Madame Noire:

V-kampauus = voitonkampauus

Hiusmuoti kehittynyt naisellisemmaksi.

Pisteet ja vaatetavaran niukkuus eivät ole sallineet iloisia, uusia pukuja täksi voiton vuodeksi, mutta tehdäkseen oikeutta nii'le juhlallisuuksille, jotka ovat leimaa antavia vuoden loppupuoliskolle Euroopassa, ovat johtavat Lontoon hiustaiteilijat suunnitelleet erityisiä voitonkampauksia, ns. V-kampauksia naisille ikäänkuin kunniamerkiksi heidän merkittävästä osuudestaan voiton saavuttamisessa. Nämä V-kampaukset eivät suinkaan, niin kuin otaksuisi, ole mitenkään kummallisia eivätkä myöskään miesmäisen asiallisia, vaan päinvastoin osoittavat uudet hiusmuodit täydellistä siirtymistä naisellisuuteen vastavaikutuksena sotatarviketehtaissa työskennelleiden ja työpalvelua suorittaneiden naisten käytännöllisille kampeuksille.

Kovat linjat ja yksinkertainen rulla ovat kadonneet. Laineet ovat syviä, kiharat ja rullat kaartuvat pehmeästi. Kukkia ja nauhoja käytetään hiuksissa jälleen juhlatilaisuuksissa. Monien naisten on pakko värjätä tukkansa peittääkseen sodan huolien ja vitamiinipuutteen aiheuttamaa harmautta ja elottomuutta. Kahta vastakkaisväriäkin käytetään yhä, mutta nykyään tavallisimmin käyttämällä apuna irtotukkaa.

Raymond, kuuluisa Mayfair'in hiustaiteilija, on ottanut uudet voitonkampaukset erikoisalakseen. Hän käyttää irtokiharoita ja irtovalkeja, jotka varsinkin työpalvelusta

10 perustyyppiä, joihin V-valkkikampauksia voi soveltaa. Luamukset ovat Raymondin työtä.

Miten voitokasta naista luodaan

← Raymond, tunnettu Mayfair'in hiustaiteilija, on vaipunut syvään mietiskelyyn luodakseen uuden V-kampauksen.

→ Valkkikampauus »munkki» on tanakasti sijoitettu keskelle päätä, sivut on kammattu ylös ja irtokiharat kammattu pehmeille rullille. Tämä on Raymondin uusiin V-luomus.

Hiukset jaotellaan, ennenkuin valkki asetetaan. Kuminauhaa — Raymondin oma keksintö — käytetään pitämään hiustukkoa asemassaan.

Tällä asteella valkki on valmis. Sivut on vedetty ylös muodostamaan pohjaa. Sitten Raymond panee paikoilleen irtokiharat, jotka pehmentävät niskan linjaa vastakohtana jäykkemmälle etuosalle.

← Valkki on miltei valmiiksi peitetty hiuksilla, jotka on kiedottu sen ympäri.

palanneiden naisten keskuudessa ovat saaneet osakseen suurta suosiota, kun heidän lyhyeksi leikatut hiuksensa kaipaavat naisellistuttamista. Valkkia käyttää Raymond täyteenä, jonka päälle tukka kiedotaan. Valkin muoto voi olla pyöreä tai soikea. Kampauksiin käytetty irtotukka saadaan erästä luostarista.

Emännille

Hyvä salaatti

- 2 keit. punajuurta
- 1 peruna
- 2 omenaa
- 1 kurkku
- 1 tomaatti
- (1 salaatin pää).

Juurekset, kurkku ja omenat kuoritaan ja leikataan ohuiksi suikaleiksi tai kuutioiksi. Salaatinlehdet revitään hienoksi. Kaikki aineet sekoitetaan ja pannaan salaattimaljaan. Salaatin päälle kaadetaan kylmä kirpeä kastike.

Kastike: 3—5 dl maitoa pannaan kattilaan, johon sekoitetaan vähän vehnä jauhoja, keitetään, kunnes jouhot kypsyvät. Kastike maustetaan etikalla, sinapilla ja sokerilla tai sakaariinilla kirpeäksi.

Punakaalisalaatti

- 2 porkkanaa
- 1 punakaali
- 1 omena
- 2 suolakurkkua
- Liemi:** etikkaa
- suolaa
- makeutusainetta
- paprikkaa
- vähän margariiniä sulatettuna

Kaali leikataan hienon hienoksi suikaleiksi, omenat ja kurkku pieniksi kuutioiksi. Kaikki aineet sekoitetaan kullhossa, myös liemi sekoitetaan joukkoon. Seos painetaan tiiviisti kullhon pohjaan ja pannaan paino päälle, saa olla näin seuraavaan päivään. Porkkana raastetaan hienoksi ja lisätään joukkoon.

Kasviskaalikääröt

- kaali, vettä, suolaa
- Täyte:** 1 ½ dl ohraryyniä, vettä, suolaa, hienoksi hakattuja kaalin lehtiä ja hienonnettuja, keitettyjä sieniä, suolaa, sipulia, vähän margariiniä.
- Tavall. ruskea kastike.

Keitetyt kaalinlehdet täytetään täytteellä, joka valmistetaan seuraavasti: huuhdotut, liotetut ohraryynit keitetään puuroksi, hienoksi hakattua kaalia sekä ruskistettuja sienä ja sipulia lisätään.

Paistetaan kuten tavalliset kaalikääryleet. Valmistetaan ruskea kastike. Tarjotaan perunan ja puolukan kanssa.

Ruusumarjakeitto

6 dl tuoreita ruusumarjoja
2 l vettä
makeurusainetta
perunajauhoja

Ruusumarjat perataan ja huuhdotaan. Keitetään ja siivöidään. Jos keitto on liian voimakasta, lisätään vettä. Suurustetaan perunajauhoilla ja maustetaan.

Punajuuri- ja pihvit

5 keitettyä punajuuria
1 dl maitoa
vähän jauhoja, suolaa
vähän rasvaa
Ruskea kastike

Keitetyt punajuuret leikataan viipaleiksi, kostutetaan maidossa ja kieritellään jauho- ja suolaseoksessa. Paistetaan vähässä rasvassa paistinpannussa.

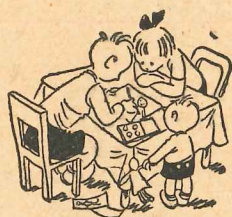
Sipulia kuoritaan, leikataan renkaiksi ja ruskistetaan. Pihvien päälle pannaan sipulirenkaita. Tarjotaan kuumina perunasoseen ja ruskean kastikkeen kanssa.

Arkikakku

250 g vehnäjauhoja
2 tl leivinpulveria
½ tl suolaa
½ dl sokeria
25 g margariinia
2 dl maitoa

Kuivat aineet sekoitetaan, maito nopeasti joukkoon sekä vaivattu margariini. Pannaan vuokaan ja paistetaan.

Lapsille

Tornin prinsessa.

Olipa kerran kaunis ja hyvä prinsessa, jonka nimi oli Solina. Mutta hänellä oli hyvin ankara isä. Kun prinssi toisesta maasta tuli ja tahtoi leikkiä prinsessan kanssa, sulki kuningas tyttärensä Solinan korkeaan torniin, sillä hän ei tahtonut antaa prinsessan leikkiä vieraan prinssin kanssa. Kuningas pelkäsi, että prinsessa satuttaisi itsensä, jos hän leikkisi ulkona. Ja niin sai prinssi lähteä takaisin omaan maahansa.

Prinsessa Solina istui omassa pienessä tornissaan ja ikävöi ulos. Kerran hän pilotti veitsen, joka oli ollut hänen aamiaisensa mukana. Tällä veitsellä hän alkoi kaivaa reikää tornin

seinään. Joka päivä hän kaivoi vähän ja viimein reikä oli niin suuri, että hän mahtui siitä ryömimään ulos. Hän kiipesi alas puutarhaan ja lähti juoksemaan pois linnasta, ettei vain kuningas olisi nähnyt häntä ja vienyt takaisin torniin.

Monta päivää prinsessa juoksi metsässä ja söi välillä marjoja, sillä muuta ruokaa hän ei löytänyt. Sitten hän saapui toiseen maahan. Se oli juuri sama maa, missä asui se prinssi, joka oli tahtonut leikkiä Solinan kanssa.

Solina ei tahtonut kertoa, kuka hän oli, sillä hän pelkäsi, että vieraan maan kuningas ottaisi hänet kiinni ja lähettäisi kotiin. Sen vuoksi prinsessa meni linnan keittiöön ja pyysi kokilta työtä. Kokki käski hänen kuoria perunoita.

Eräänä päivänä kuuli prinsessa Solina, että linnaan oli tullut prinsessa leikkimään prinssin kanssa. Mutta hän oli ruma ja ilkeä prinsessa, vaikkei kukaan tiennyt sitä, ja sen tähden hän piiloutuikin erääseen linnan huoneeseen. Kun kuningas lähetti palvelijansa sanomaan hänelle, että hän menisi puutarhaan leikkimään prinssin kanssa, juoksikin prinsessa keittiöön. Siellä hän näki kauniin prinsessa Solinan, joka kuori perunoita.

— Ota heti päällesi minun vaatteeni ja mene leikkimään prinssin kanssa, sanoi ruma prinsessa Solinalle.

— En voi, sillä minun täytyy tehdä työtä, sanoi pikku Solina.

— Sinun täytyy totella minua, sillä minä olen prinsessa, sanoi ruma prinsessa.

Silloin kiltti prinsessa Solina puki päälleen ruman prinsessan vaatteet ja meni puutarhaan leikkimään prinssin kanssa.

Kun he tulivat suuren pensaan luo, joka oli täynnä kauniita kukkia, sanoi prinsessa Solina:

— Sua rakastan, kukka kaunis, sinut poimin tai polen, mutta arvaatko puolestasi, kuka minä olen.

— Mitä sanoit pensaalle, kysyi prinssi.

— Minä vain ajattelin pientä tyttöä, jonka nimi on Solina, vastasi prinsessa.

— Minun piti kerran leikkiä prinsessan kanssa, jonka nimi oli Solina, sanoi prinssi. Mutta hänen isänsä pani hänet korkeaan torniin.

Sitten prinssi ja prinsessa juoksivat järven rannalle.

— Sinä hallitset valtakuntaasi, kala nokkela sinä,

mutta pystytkö arvaamaan, kuka olen minä.

— Mitä sinä sanoit kaloille, kysyi prinssi.

— Minä vain ajattelin pikku Solinaa taaskin, sanoi prinsessa.

Kun prinsessa ja prinssi olivat leikkineet koko päivän, antoi prinssi prinsessalle kauniit helmet.

— Sinä saat nämä, kun olet ollut niin kiltti, sanoi prinssi.

Prinsessa Solina tuli hyvin iloiseksi ja juoksi keittiöön, missä ruma prinsessa odotti saadakseen vaatteensa takaisin.

Kun tuli ilta, sanoivat kuningas ja kuningatar prinssille ja prinsessalle, että heidän oli mentävä nukkumaan lastenkamariin. Mutta ruma prinsessa ei tahtonut mennä nukkumaan ennen kuin oli pimeä, ettei prinssi olisi nähnyt häntä.

— Mitä sinä sanoit kukalle pensaassa, kysyi prinssi, kun prinsessa oli mennyt nukkumaan.

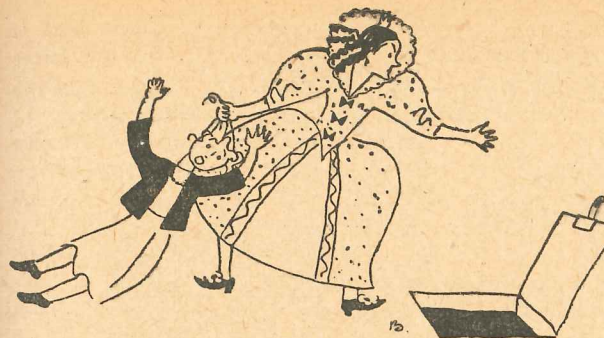
— En minä ole sanonut mitään millekään kukalle, sanoi ruma prinsessa.

— Niinkö, sanoi prinssi. Mitä sitten sanoit kaloille järvessä?

— En minä ole sanonut mitään millekään kalalle, sanoi prinsessa.

Mutta sitten hän pelästyi, että prinssi huomaisi, ettei se ollutkaan hän, joka oli leikkinyt puutarhassa. Ja prinsessa juoksi keittiöön kysymään prinsessa Solinalta, mitä hän oli sanonut kukille ja kaloille.

Kun prinsessa Solina ei tahtonut kertoa sitä, tuli ruma prinsessa vihaiseksi ja sanoi:

— Minä sanon sotilaille, että he lyövät sinua, jos et heti kerro, mitä sanoit.

Prinsessa Solina kertoi nyt, mitä oli sanonut kukille ja kaloille. Ruma ja ilkeä prinsessa juoksi taas takaisin lastenkamariin ja sanoi juuri niin kuin prinsessa Solina oli sanonut.

Asuntopulaa 20 vuotta sitten

Tuskin mistään muusta asiasta on näinä sotavuosina ja varsinkin viime ja tänä vuonna kirjoitettu niin paljon kuin asuntopulasta, joka on kireä maan kaikissa kaupungeissa eikä ainoastaan Helsingissä, missä se on ollut usein rauhan vuosinakin yleinen ilmiö.

Noin kaksi vuosikymmentä sitten, jolloin jo oli ehditty ensimmäisen maailmansodan jäljiltä päästä parempiin aikoihin, oli maamme kaupungeissa yhteisenä ilmiönä asuntopula. Keväällä 1924 käytiin eduskunnassa kiivasta väittelyä tästä asiasta, sillä eivät kaikki parlamentin taholla uskoneet, että tämän harvaan asutun maan kaupungeissa ja pääkaupungissa kärsittäisiin asuntopulasta.

Millainen sitten tilanne todellisuudessa oli Helsinkiin nähdessä pari vuosikymmentä sitten?

Töölössä, missä nyt tapaa Helsingin suurimmat ja upeimmat asuintalot, oli juuri siihen aikaan pääkaupungin alku-

— Missä sinulla on helmet, jotka sait minulta, kysyi prinssi.

— En minä saanut mitään helmiä, sanoi prinsessa.

Silloin prinssi ymmärsi.

— Et sinä olekaan leikkinyt minun kanssani puutarhassa, sanoi hän. Sitten prinssi nousi ylös, sytytti lamppuun valon ja näki ruman ja ilkeän prinsessan. Prinssi meni heti kertomaan isälleen ja äidilleen, että lastenkamarissa oli väärä prinsessa.

Mutta ruma prinsessa juoksi kiireesti keittiöön, kiskaisi Solinaa tukasta ja veti hänet alas kellariin, etteivät kuningas, kuningatar ja prinssi saisi nähdä häntä. Mutta prinsessa Solina huusi kovalla äänellä:

— Apua!

Kuningas, kuningatar ja prinssi kuulivat huudon ja tulivat heti paikalle ja näkivät, kuinka ilkeä ja ruma prinsessa oli. Silloin kuningas sanoi:

— Sinä saat mennä omaan maahasi takaisin, me emme huoli ilkeistä prinsessoista.

Mutta kiltti prinsessa Solina sai jäädä linnaan hänen tilalleen ja leikkiä joka päivä prinssin kanssa.

Työkaluvaja asuntona vanhassa Töölössä.

sensa kanssa asumaan entiseen kanalaan, joka oli mahdollisimman alkeellisessa kunnossa, niin että se ei enää kelvannut edes alkuperäiseen tarkoitukseensa. Muuan vanha parikunta piti asuntonaan vanhaa tallia, jonka yhteydessä oleva latokin oli varustettu asunnoksi. Samaa tarkoitukseen oli otettu entinen makasiinirakennus. Tässä alkeellisessa rakennuksessa asui neljä perhettä lapsineen, joten kysymyksessä oli oikein omalaatuinen vuokratasarmi, joka ei kaiketikään enää kelvannut muuhun tarkoitukseen.

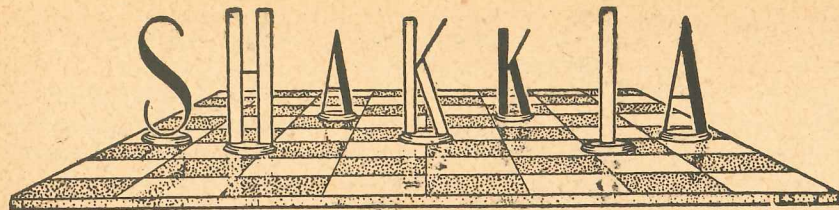
Tällaisia hätäasuntoja tapasi Töölön puolella 1920-luvun puolivälissä. Niiden rinnalla ovat nykyiset Helsingin pommisuojatkin loistopalatseja.

T—o.

Mummo ja pojanpoika vanhan makasiinin ovella.

peräisimmät hätäasunnot ja kurjimmat »mörskät». Viiden pennin tullin luona asui pienessä ja hyvin alkuperäisessä lautavajassa kaksi iäkstä naishenkilöä, jotka olivat ammatiltaan

Toimittaa ALTTI SALOILA, Jyväskylä, Luonnetjärvi.

Heinä—elokuun shakkinäköaloja.

Toukokuussa pelatun Suomen Shakkiliitto—Työväen Shakkiliitto-ottelun jälkeen kotimainen shakkitoiminta hiljentyi vastaanottamaan kesää, josta johtuen mitään suurempia kotimaisia kilpailuja ei ole tämän jälkeen ollut.

Elokuun alussa saapunut Ruotsin Shakkiliiton äänenkannattaja on tuonut tulokset läntisen naapurimaan tämänvuotisesta mestaruusturnauksesta joka pelattiin 24. 6.—1. 7. 45 välisenä aikana.

Ruotsin mestaruuden otti nimiinsä E. Lundin Tukholmasta 6 1/2 pisteen tuloksella (7). Puolen pisteen menetys johdatti toiseksi sijoittuneen G. Stolzin kanssa pelatusta tasapelistä. Mestaruuden puolustaja tri S. Lundholm ei osallistunut kilpailuun.

Mestaruusluokan tulokset olivat: 1) Lundin 6 1/2, 2) Stoltz 6, 3) G. Skarp 4, 4) Z. Nilsson 3, 5) W. Pettersson 2 1/2, 6) S. Hjorth 2, 7) O. Kinnmark 2 ja 8) K. Kust 2 pist.

Ruotsin mestaruuskilpailujen laajuutta todistaa osanottajien lukumäärä 177 pelaajaa! Tämä määrä on vuosi vuodelta jatkuvasti noussut, sillä 1943 oli osanottajia 142 ja 1944 168 pelaajaa. Vertauksen vuoksi sanottakoon, että meillä viimeksi pelatussa mestaruuskilpailussa oli mukana 48 pelaajaa.

Eri luokkiin lukeutuivat pelaajat tänä vuonna seuraavasti: Mestaruusluokka 8, mestariluokka 2. ryhmässä 19, I-luokka 5. ryhmässä 50 ja 2-luokka 10. ryhmässä 100 pelaajaa.

Mielenkiintoisena huomiota voimme kertoa, että I-luokan 1. ryhmän voitti suomalaissyntyinen Björn Hult, saaden siten ruotsalaisen shakkimestarin arvon. B. Hultin isä vuori-insinööri, A. B. A. Ekströms Maskinaffär'in toimitusjohtaja Gunnar Hult on helsinkiläissyntyinen ja pelannut täällä mm. Helsingin Shakkiklubissa. Tukholmaan hän muutti 1915.

Neuvostoliiton mestaruuskilpailuista on niin ikään tänne saapunut tietoja. Alkukilpailut pelattiin neljässä eri paikassa, Leningradissa, Moskovassa, Kiiovassa ja Bakussa. Kustakin paikasta oli luvassa kolmelle parhaalle loppukilpailuun pääseminen, johon lisäksi kutsuttiin kaikki Neuvostoliiton suurmestarit.

Tämän vuoden kilpailu oli järjestyksessä 14:s ja se pelattiin Moskovassa päätyen 4. 7. 45. Neuvostoliiton mestaruuden voitti suurmestari Botvinnik aivan ylivoimaisesti.

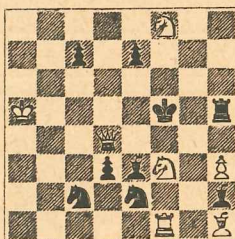
Tulokset: 1) Botvinnik 15, 2) Boleslavski 12, 3) Bronstein 10, 4—6) Bondarevski, Kotov ja Konstantinopolski 9 1/2, 7—9) Lilienthal, Ragozin ja Rudakovski

9, 10—11) Smyslov ja Tschehover 8 1/2, 12—13) Alatortsev ja Tolush 7 1/2, 14) Koblentz 7, 15) Romanovski 6 1/2, 16) Ratner 6, 17) Kan 5 ja 18) Goldberg 4 pistettä. Suurmestari Flohr keskeytti sairastumisen takia. Botvinnikin tulos on hyvin huomattava, sillä hän ei hävinnyt ainoatakaan peliä, miinuspisteet tulivat neljästä tasapelistä. Toiseksi tullut Ukrainan mestari Boleslavski korotettiin suurmestariksi. Hän on hyvä asemapelaaja ja etevä teoreetikko. Kolmanneksi tullut nuori Bronstein on Neuvostoliiton nuorin shakkimestari. Hän saavutti mestarin arvonsa jo viisi vuotta sitten, ollen nykyisin 21 vuotias. Alkukilpailussa hän voitti Moskovian ryhmän turnauksen ja viime vuoden mestaruuskilpailussa hän voitti itsensä Botvinnikin.

Tehtävä n:o 227.

Kapteeni Jan Hannelius, Turku.

Ensipainos.

Valkea: Ka5, Dd4, Tf1, Lh1, Rf3, Rf8, sh3 = 7.

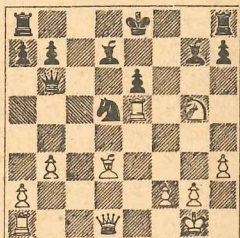
Musta: Kf5, Th5, Lh2, Rc2, Re2, sc7, d3, e3, e7 = 9.

Kahden (2) siirron Matti.

Ennen sotiamme oli armeijan keskuudessa ilmennyt tehtävien laadinta sataprosenttisesti alipäällystön nimissä. Sotien aikana alkoi tehtävien laatijoina esiintyä yhä useammin myös upseereita. Esim. Aseveljen shakkipalstasta muistamme heitä alun toistakymmentä, nimeltäkin mainiten, kuten kapteenit Hannelius, Hauru ja Heino, luutnantit Nuutila, Parhi ja Tamminen, sekä vänrikit Lukkarinen, Saarenheimo ja Nurmi. Mutta nämä olivat yleensä reserviupseereita ja ovat tietenkin sodan päätyttyä siirtyneet siviilialoiheen. Kadettiupseereista on toistaiseksi mainittavana vain yksi upseeri, jonka tunnemme laatijana ja hän on kapt. Hannelius, jonka tehtävän tällä palstallamme esittelemme ratkaistavaksi. Peliasema.

Peliasema.

Sodan aikana pelatussa kevyessä pelissä ylikers. P. Ketola—väap. O. Katajaranta syntyi allakuvioitu peliasema, jonka mielenkiintoisia ja värikkäitä tilanteita lukija varmaan mielihyväkseen tarkastelee.

18. Dd1—h5+ Ke8—e7

Mustan siirtäessä Kf1 seuraisi 19. Df7 matti. Jatkoa Kd1 taas seuraisi tornin menetys 19. Rf7 jne.

19. Dh5—f7+ Ke7—d6

20. Rg5—e4+ Kb6—e5

21. Df7×g7+ Rd5—f6

Pakko, sillä siirtoa Kf5 seuraisi 22. Dg5 matti.

22. Dg7×f6+ Ke5—d5

23. Re4—c3+ Kd5—d6

24. Rc3—e4+ Kd6—d5

Jatko Kc7 ei olisi hyvä, koska seuraisi 25. Tc1+ Lc6 26. Dg7+ ja K:aan on siirryttävä 8:lle linjalle, jonka jälkeen valkea ilman omia menetyksiä pääsee työmään molemmat tornit. Yritys Kd8 27. Dxh8+ Le8 28. Df6+ Kd7+. 29 Dg7+Kd8 30. Dg5+ Kd7 31. Lb5+ johtaisi siihen että mustan olisi vaihdettava nyt kuningattarensa valkean lähettiin.

25. Ld3—c4+ Kd5—c6

26. Lc4—d5+ Kc6—b5

Materiaalin menetystä tai mattia uhkaisivat jatkot K×d5 27. Td1+ Kxe4 28. f3 Ke3 29. De5 ja matti, tai 27. Kc6 28. Td6+ ja musta menettää kuningattarensa.

27. a2—a4+ Kb5—a5

Parempi kuin Ka6, koska 28. Lc4+ pakottaisi kuitenkin mustan ruudulle a5 ja saisi siten lähettinsä paremmin sijoitetuksi mustan kustannuksella.

28. Df6—c3+ Db6—b4

29. Dc3—c7+ b7—b6!

Laatuhäviö, mutta siirtoa Db6 olisi seurannut 29. b4 Ka6 30. Dc3 matti.

30. Ld5×a8 Th8×a8

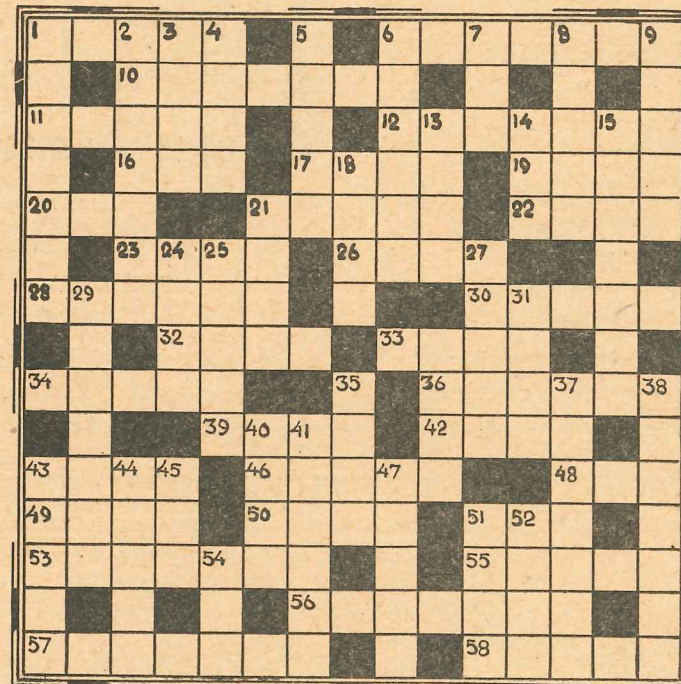
31. Dc2×d2 Db4×e4

Peli päättyi 72. siirron jälkeen tasapelinä.

Huomautukset väap. O. Katajaranan mukaan.

Ristisanatehtävä n:o 6.

Syksy pimenevine iltoineen on taas saapunut, joten lukijoillammekin alkaa olla enemmän aikaa ristisanojen ja muiden ongelmien ratkamiseen. Tätä silmälläpitäen olen laatinut tämänkertaisen tehtävän hieman konstikkaammaksi kuin tavallisesti. Ei silti, eikä senpuoleen, kunpahan vain saa oikeasta juonesta kiinni. Yrittäkääpä! Hyvät yritykset palkitaan taas kuten tavallisesti, arpa heittämällä, seuraavilla Suomen pankin seteleillä:

I palk. 100: — mk rahaa
II » 50: — » »
III » 25: — » »

Ratkaisut lähetettävä 15. 10. 1945 mennessä osoitteella: Kikka-Ville, Helsinki,

Pursimiehenkatu 3. Asemies. Kirjekuoren vasempaan alanurkkaan merkintä. Ristisana 6.

Kikka-Ville.

Vaakasuooraan:

- Sätkä.
- Oikean haparointia.
- Ensimmäinen vaihe työssä.
- Mies ja auttavainen.
- Jonkinlainen alkusaarna.
- Harhakuva.
- Keittoa varten.
- Kaupunki Venäjällä.
- Merkki armeijan varusteissa.
- Miehen nimi.
- Sarvipäinen vihollinen.
- Leikkaava kohta.
- Saalistuksen kohde.
- On lapsi ja joskus aikamieskin.

- Hallita jotakin.
- Partikkelit. 33. Satua.
- Taloa pitävä.
- Nähfävissä pellolla.
- Syötti. 43. Laidunmaa.
- Maalaistalossa hyvinkin tarpeellinen astia.
- Eräs arvonlisä.
- Muuan.
- Kohta ruumiissa.
- Toiselle kuulumaton.
- On reheväsuvuinen pelto.
- Tuki ja työväline.
- Pullanpyörittäjä.
- Kolmas seitsikosta.
- Kaupanhieronnasta tuttu.

Pystysuooraan:

- Suunnittelija.
- On tavara, jota usein kysytään.
- Huipulla oleva.
- Uskottava.
- Se, jolla hyvin oleikaa.
- Astioita!
- Ennen vienti-, nyt tuontitavara.
- Puoleensa vetäjä.
- Tiedusteiu.
- Voiman tehostaja.
- Eräs pankki.
- Historiallinen arvonimi.
- Pyydät.
- Kuultavaa.
- Kieltävä sana.
- Porsaankin kotiinajaja, sanotaan.
- Vesilintu.
- Tärkeä osa kellossa.
- Vieraat.
- Selkäpuoli.
- Hiomisväline.
- Kunnostautunut.
- Vanhuksia.
- Palkkio kunnostautumisesta.
- Höyhen.
- Yön näkyjä.
- Kappale.
- Tärkeä työväline.
- Juotavaa.
- Naisnimi.
- Hetkeä ilmaiseva sana.

Ratkaisuja

edellisen numeron tehtäviin:

Puuttuvat sanat olivat seuraavat:

Kuva, ilma, käsi, kaali, arvo, vasta, iho, leipä, lanka, elo. Alkukirjaimista muodostuu, kuten näkyy, nimi Kikka-Ville.

Pientä purtavaa:

Tulitikkutehtävästä saatiin sana: OTA Väapeli Jussila tarkoitti kikkallaan, että hänen pukunsa pitäisi olla: Uusimallinen (U-simallinen).

Lukusommelo

8	9	4
3	7	11
10	5	6

Ratkaisu oli tämän näköinen:

Ristisanatehtävä n:o 4 ratkaisu:

Vaakasuoraan: 1. Raha, 4. Jakaus, 9. Almu, 10. Ironia, 11. Pika-, 13. Ovat, 14. Olut, 15. Ammariton, 19. Niin, 20. Sija, 21. Pakkanen, 24. Jonas, 25. Alus, 26. Lava, 27. Hius, 28. Kala, 29. Toive, 31. Lakitupa, 33. Ohra, 34. Aisa, 35. Sunnuntai, 37. Palo, 40. Nisu, 41. Ajat, 42. Latoja, 43. Teho, 44. Satula, 45. Esko.

Pystysuoraan: 1. Repo, 2. Haku, 3. Alat, 4. Juhannus, 5. Aivan, 6. Urat, 7. Sotisoivat, 8. Sitoja, 12. Ilma, 13. Omin, 16. Mies, 17. Tina, 18. Naseva, 21. Puutos, 22. Kaivannos, 23. Alue, 24. Jali, 26. Lakaista, 27. Hirn, 28. Kasa, 30. Ohukas, 31. Litu, 32. Pala.

34. Ansat, 36. Uija, 37. Pahe, 38. Ajos, 39. Otso.

Palkinnot: Arvannostossa suosi onni seuraavia:

I palk. 100: — mk. Heikki Montonen, Helsinki, Mannerheimintie 92. A. 45.

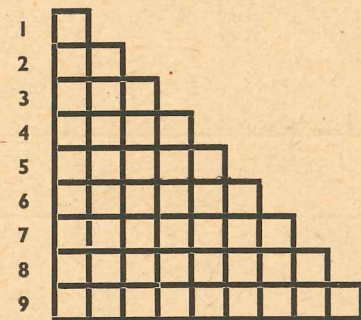
II » 50: — » Esko Oksa, Turku, Vähä-Hämeenkatu 10. A.

III » 25: — » V. Mannisto, Turku, Kulkutautisairaala.

Onnitteluni voittajille! Muistakaapa vastakin ratkaisuilanne näitä ristisankilpailuja. Suurkiitokseni myös muille vastaajille, ehkäpä seuraavalla kerralla jo tärppää!

Parasta toivoen Kikka-Ville.

Sanaportaati

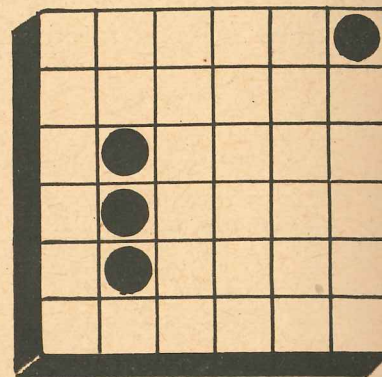

Portaikoon kullekin vaakasuoralle riville on etsittävä sanat allaolevien vih-

jeiden mukaan. Sanat ovat siitä ihmeellisä, että niihin kuhunkin lisätään ylhäältä alastullessa vain yksi uusi kirjain.

- Vihjeet:
1. Ensimmäinen
 2. Yhdistäjä
 3. Myöntö.
 4. Autoilijakin.
 5. Purjelaiva
 6. Avarat.
 7. Panostaja.
 8. Satamatyömies.
 9. Onkija.

Jakotehtävä

Tässä on pelilauta, jolla on sijoitettuna 4 tammipelin nappulaa. Tehtävänä olisi pelilaudan ruudukon jako neljään yhtäsuureen ja aivan saman muotoiseen osaan siten, että kuhunkin osaan jää yksi nappuloista. Miten jako suoritetaan? Tehtävä ei ole kaikkein helpoimpia, mutta toivotaan nyt kuitenkin että onnistutte jaon suorittamaan.

Ratkaisu seuraavassa numerossa.

HIROSHIMAN ...

(Jatkoo sivulla 256.)

Hän koetteli käsin vallituksen porttia. Oltuaan vuorotain sen hoitajana hän tunsikin portin mekanismin. Shen-Yan painoi sähkönappulaa, joka avasi kaksoisportin.

Mekanismin oli kuitenkin epäkunnossa. Shen-Yan meni vara-aukoille ja ruuvasi mutterit irti. Päästyään kolmannen luukun kohdalle ja saatuaan sen raolleen hän oli jälleen paiskautua suoraan alas, sillä tuntui siltä kuin pyörremyrsky olisi ollut liikkeellä. Hän jäi kuitenkin roikkumaan vatsalleen vinojen portaitten päälle ja yritti kohta uudestaan. Tällä kertaa se onnistui.

Kun Shen-Yan nosti päänsä ja silmäili itse kaupunkiin, joka sijaitti hieman kauempana, pääsi hänen huuliltaan kauhun huuto.

Hiroshimaa ei ollut enää olemassa. Kilometrien korkuiset savupilvet leijailivat sen yllä. Kaikkialla kuului sortuvien talojen ja katkeilevien puiden ääntä.

Shen-Yan ei nähnyt paljonkaan, mutta joka tapauksessa hän päätti lähteä pelastamaan, mitä pelastettavissa oli.

Juostuaan mäkeä ylös hän pääsi kadun päähän. Se ei ollut enää mikään katu, vaan soraläjä. Ilmassa tuntui merkittävä haju, mistä Shen-Yan ei päässyt selville. Hän kuuli kuolevien ihmisten valituksia. Yhtään ainoa elävää ihmistä hän ei kuitenkaan nähnyt missään.

— Tämä on loppu, tämä on loppu, Shen-Yan kuiskaili itselleen. — Tämä on loppu. — Hiroshimaa ei enää ole.

Jostakin ylhäältä sinkoutui raudan- ja kivenkappaleita maahan. Shen-Yan säästy niiltä, mutta heittäytyi kuitenkin maahan, sillä niitä saattoi vielä sataa lisää. Mistä, siitä hänellä ei ollut aavistustakaan, sillä yhtään taloa ei ollut missään pystyssä.

Valtavat tulenliekit kohosivat kaikkialla. Ensimmäinen ihminen, jonka Shen-Yan näki, oli sotilas, joka makasi kiviröykkiön päällä. Hän oli täysin murskana ja Shen-Yan käsitti, että mies oli jostakin ilmasta lentänyt ja pudonnut siihen.

Tehtaasta ei ollut jäljellä muuta kuin palavat kivikasat. Rauta-, teräs- ja hiekkakasat täyttivät joka-ainoaan tienoon. — Tämä on Japanin loppu, Shen-Yan kuiskasi itselleen. — En usko enää shintolaisuuteen...!)

Hän juoksi yli rauniokasojen ja tapasi kaikkialla vain raunioita ja palavia talokasojia.

Shen-Yan juoksi, juoksi, juoksi ja juoksi. Hän ei tavannut ketään ihmistä ennenkuin monien kilometrien päässä, kahden tunnin jälkeen. Hänet korjattiin ambulanssiin joka vei hänet sidottavaksi. Oikean käden katkeamisen lisäksi häneltä oli mennyt kaksi kylkiluuta poikki.

— En käsitä, Shen-Yan sanoi sairaalassa, mitä se oli. — Enkä käsitä sitä vielääkään.

— Emme mekään, sanoivat sanitäärit. — Me olemme nyt lopun edessä, jos vihollisella on tuollaisia voimia käytettävänä.

Shen-Yan lähetettiin itään päin sairaalaan. Hän joutui kuljettajineen vangiksi ja makaa nyt Guamissa.

1) Shinto = Japanin virall. uskonto. — Kirj. huom.

Paras lääke

»synkkämielisyyteen»
on **Vitsi-Motti**.

Hinta

14:-

Tuorein annos ilman reseptiä lehtimyyjältä!

PUUNJALOSTUSTEHDAS

Tanu Oy.

TAMPERE

Ahotie 34 - Puhelin 2624

Valmistamme asiantuntemuksella **TYYLII-KALUSTOJA** y.m. alaan kuuluvaa.

Omat arkkitehtimme suunnittelevat ja laativat kustannusarvioita sekä piirustuksia tilaajien toivomusten mukaan.

VAIVAISAVULLA ...

Jatkoa sivulta 262.

Kun valtion vaivaisavun kohoamista edes jonkinlaiseksi holhous- tai elatusavuksi saadaan turhaan odottaa, niin olisi tartuttava siihen oljenkorteen, josta erinäisillä toimenpiteillä saataisiin miljoonien painon kestävä köysi. Ensimmäisenä edellytyksenä veikkausharrastuksen laajenemiselle ovat kunnolliset veikkauskohteet, ja niitä eivät nykyiset tärkeimpien lajien — jalka- ja jääpallon — sarjaottelut tarjoa. Meidän palloilumme on tällä hetkellä yhtä sekasotkua. On Suomen Palloliiton mestaruus-, Suomen- ja maakuntasarjat sekä lisäksi TUL:n samanlaiset sarjat. Ensitöiksi olisi saatava yhteiset sarjat. 12 joukkueen mestaruussarja ja 12 joukkueen Suomen sarja sekä lisäksi muutamia alueellisesti yhtenäisiä alasarjoja. Nyt voi kummallakin liitolla olla jollakin paikkakunnalla joukkue, joka ei omasta liitostaan saa lähiseudulla lainkaan vastusta, mutta yhteisissä sarjoissa sitä voisi saada jo samalta paikkakunnalta. Tällöin yleisö olisi selvillä, millainen kukin joukkue todella on pelitasoltaan. Kun olisi kaksi 12 joukkueen sarjaa niin voitaisiin pyrkiä ehjiin sarjasunnun-taihin, jolloin kaikki 24 joukkuetta olisivat tulossa ja veikkauksessa vain ensi luokan kohteita. Samanlainen, mutta pelikauden lyhyiden ja epävarmuuden vuoksi supistetumpi sarjaohjelma olisi saatava jääpalloa ja jääkiekkoa varten. Pesäpallossa on jo päästy yhteiseen mestaruussarjaan, mutta pesäpallolun kannatus on kaupungeissa, jotka ovat parhaita veikkauspaikkoja, aivan minimaalinen.

Rahaa, rahaa, rahaa! Sitä urheilullamme ei ole koskaan ollut edes alkuunkaan, vaikka sekä lännessä että idässä on naapurit, joissa urheilu saa elää yltäkyläisyydessä. Olympiakisoihin on aikaa vain kaksi kesää. Tämä vuosi menee rahan puutteessa melkein hukkaan. Jos vielä ensi vuosikin menee, niin sitten on enää turha valmistautuakaan. Yhdessä kesässä ei tehdä huippu-urheilijoita, ja muitahan ei olympiakisoissa huomata, puhuttakoon sitten mitä kaunista tahansa urheilusta ja sen tarkoituksista. Voitto on siellä pääasia, ja voittajia ei taas nouse ilman laajaa pohjaa. Ei missään puhuta jonkin maan joka lajissa hännillä olleiden urheilijoiden osanotosta, eikä viimeisistä sijoista suoritetuista kamppailuista, joissa voi kyllä olla urheiluhenkä enemmän kuin kärkitilojen kiihkeissä yhteenotoissa.

EINO UUSIKARTANO
Puutavaraliike
HAAPAJÄRVI - Puh. 39

Ostaa parruja

LAKEUDEN AUTO OY.

SEINÄJOKI
Puh. 652, 696

Volvo-edustaja

Oy Sako Ab

RIIHIMÄKI

Suorittaa konepajatoita

*sekä tilaajan että omien
piirustusten mukaan*

**Valmistaa ja korjaa
aseita**

**T:mi KALOISEN
PUUTAVARALIIKE**

HÄMEENLINNA
Puhelin 3090

SUOMEN VUOTA OY.

TURKU

MATTI SUTISEN

Kutomio Oy.

TAMPERE

MARJA- JA SÄILYKE OY.

TURKU - Puhelin II 277

MEHUJA,
MARMELAIDEJA,
KUIVATUOTTEITA,
SÄILYKKEITÄ

VIIPURIN PUKU OY.

UUSIKAUPUNKI - Puhelin 450

Tehtämme valmisteet ovat hyviksi
tunnetut kautta maan.

SULO TIRISEN Einesvalmistamo

TAMPERE

Otavalankatu 10 - Puh. 6374

PILVISEN PIANOLIIKE OY.

TAMPERE

Näsilinnank. 28 - Puhelin 4286

**Puhelinkoneita paikallisparistolla
pöytä- ja seinämalleja**

Käytettyjä — tarkistettuja

T:mi ARSA - SALO - Puh. 707

**Oy. Vuota- ja
Nahkakomppania**

KOKKOLA

Puhelin 1820 (oma keskus)

**KUKKONEN OSAKEYHTIÖ
HUONEKALUTEHDAS**

MIKKELI - Puh. teht. 803, as. 791

*Kysykää kauppiaaltonne valmistei-
tamme*

**OSUUSKUNTA
KARJAPOHJOLA r.l.**

Pohjois-Suomen suurin
liha-alan erikoisliike

KUMI- JA KONE OY.

TURKU

Aningaistenkatu 8 A - Puhelimit: 12750 ja 12730

Valmistaa kaikenkokoisia aseteltavia
kumikorjausmuotteja ja muita ku-
mikorjauksessa tarvittavia työkaluja.

Eino Lahden
AUTOKORJAAMO

PORI
Liisankatu 17 - Puhelin 112

VANU O.Y.

TAMPERE
Kauppakatu 9 - Puhelin 63 45

Lindholmin
AUTOKORJAAMO

HYVINKÄÄ
Parantola - Puhelin 393

Suorittaa alaan kuuluvat työt
huolella ja halvalla

Joensuun Puku Oy.

ASUSTETEHDAS

JOENSUU
Torikatu 19 - Puh. 29 60

MAANTUOTE

TAMPERE
Keskustori 5 - Puhelin 52 80

Varasto
Hammarenink. - Puh. 22 68

**BERCO
KONEPAJA OY**

(ent. V. Söderlingin Autokorjaamo)

PORI
Antinkatu 7 - Puhelin 728

Osakeyhtiö **VUOKSENNISKA** Aktiebolaget

Keskuskonttori: HELSINKI
Sähköosoite: ELEKTROMETALL

Tuotantolaitokset:
**IMATRAN RAUTATEHDAS
TURUN RAUTATEHDAS
VUOKSENNISKAN SULATTIMO
MÄTÄSVAARAN KAIVOS
HAVERIN KAIVOS**

**TAMPEREEN
JÄÄHDYTTÄJÄ-KORJAAMO**

TAMPERE
Tuomiokirkonkatu 17
Puhelin 66 25

EMIL RÖNKÄ OY.

MIKKELI - Puhelin 904
Kangas-, trikoo- ja lyhyttavarain tukkuliike

Kokkolan Kaupungin Sauna

KOKKOLA - Rantakatu 12
Suositellaan

Pohjolan Kone ja Lämpö Oy.

KAJAANI
Puhelin 161

**AUTO- JA KONEKORJAAMO
Veljekset Makkonen**

SAVONLINNA
Puhelin 2412

KAUHAVAN KAIDETEHDAS

KAUHAVA
Puhelin 185

KIURUVEDEN OSUUSKASSA

KIURUVESI
Puhelin 30

KESKUS-AUTOLA OY.

HÄMEENLINNA
Puhelin: vaihe 20 40

PIEKSÄMÄEN RAUTA OY.

PIEKSÄMÄKI - Puhelin 191
Täydellinen rautakauppa

TAMMELAN MAKKARATEHDAS

TAMPERE
Tehdas Hervannantie 14 - Puhelin 60 40

Tohmajärven Tehdas-osuusliike r.l.

TOHMAJÄRVI as.
Saha - Tiilitehdas - Turvepehkkutehdas

KALLAN KIRJAKAUPPA OY.

KUOPIO
Kauppakatu 20 - Puhelimit: 2111 ja 2112
Täydellinen kirja- ja paperikauppa

KAHVIPAAHTIMO JA KAUPPA OY.

TURKU
Valmistaa »VOITTO» kahvinvastiketta

Kenkätehdas K. KYLÄNPÄÄ

TAMPERE
Kytälänkatu 5 - Puhelin 7421
Valmistaa NINA lastenkenkiä

**RANTSILAN SÄHKÖOSUUSKUNTA
r.l.**

Saha, mylly ja sähkövirranjakelu
Rantsila - Puhelin 23

TURUN SOLMIONEULOMO

TURKU
Kauppiaskatu 11 - Puhelin 16 519

Huonekalut ostatte edullisimmin

Itä-Karjalan Huonekaluliikkeestä

JOENSUU - Torikatu 13 - Puh. 29 79

HAMINA OY.

HAMINA

AHTAUS-, HUOLINTA- ja LAIVAMEKLARILIIKE

Suomen Lastauttajain Liiton jäsen

Puhelimet: 1056 Johtaja
1089 Kassa ja toimisto
1288 Syväsatama
1488 Varastoalue

Sähkösoite: HAMOS

Autokorjaamo

M. KUUSINEN

PORI

Länsilinjankatu 12 - Puhelin 1290

OY. MITRO

Perustettu v. 1876

JYVÄSKYLÄ - Puhelimet: 1166 ja 1025

Tukku- ja vähittäisliike

Omat neulomot

OY. VILLATUOTE

KUOPIO

Maaherrank. 12 - Puhelin 2319

KUTOMO ja KARSTAAMO

LATVALAN KONEKORJAAMO

HYVINKÄÄ

Siltakatu 14 - Puhelin 142

*Suorittaa kaikkea alaan kuuluvaa
työtä*

A. A. BERGELIN

TURKU

Yllopistonk. 28 C - Puhelimet 11 070 ja 13 771

Ostaa rajattomasti puolukoita

Pakkauslaatikolta ja tynnyreiltä saatavana

SAIKKONEN OSAKEYHTIÖ

KUOPIO

Haapaniemenkatu 28 - Puh. 36 40, 36 41 ja 49 65

Kangastavarain erikoisliike

SAVINEN & KUMPP.

PORI

Herralahdenk. 13 - Puh. 11 48

RADIO JA KONE - E. Piironen

KUOPIO

Savonkatu 20 - Puh. 26 65

OULUN KAUPUNGIN SÄÄSTÖPANKKI

Perustettu 1845

T:mi O. TEOD. VUORIO

VAASA

VASIKKASAAREN KONEPAJA OY.

KOTKA

LIEVESTUOREN SUKSI JA PUU

LIEVESTUORE

Puh. 57

JÄRVISEUDUN PERUNA OY.

VIMPELI

Puhelin 26

TURUN JALOMETALLI OY.

Omist. L. LINDEMAN

Turku - Iso-Hämeenkatu 5 - Puhelin 15 668

Paikkakunnan tunnetuin jalometallitehdas

Suorittaa kaikkea alaan kuuluvaa työtä

Mäkelän Rauta- ja Metallivalimo

LAPPEENRANTA

Puh. 497

RAKENNUSLIIKE

POLAR O.Y.

HELSINKI - FABIANINKATU 23

Puhelin 64 057 (vaihte)

Teknillinen osasto puh. 29 797

Rakentaa urakalla ja laskuun

Kelkkalan Puusepäntehtas

MIKKELI

Puhelimet 848 ja 11 43

KOISO OY.

PUKUTEHDAS

TAMPERE - Puutarhakatu 16 - Puh. 41 49

MYYMÄLÄ

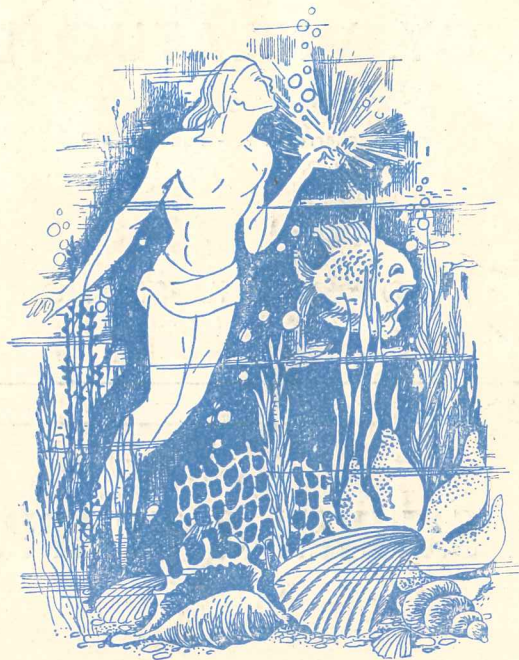
Aleksis Kivenkatu 24 - Puh. 43 81

OY. NYLUND & RAHIKAINEN AB.

KONEPAJA

HELSINKI

Teollisuuskatu 11, g — Puhelimet: 73 135 ja 73 826

Helmenkalastajan sukellus

tuo päivänvaloon arvaamattomia kalleuksia
ja kauneuksia. Samoin häikäisevät — sukelluk-
sissa ololta tuntuvasta materiaalipulasta va-
pautuessaan — Silon helmenkauniit valmisteet.

KUDOS OY *Silo* TURKU

”Ei niin pahaa, ettei vähän hyvääkin”

Nykyisen vaatepulan vuosina on puki-
mia käännetty, paikattu ja yhdistelty
ehkä enemmän kuin milloinkaan ennen.

Nämä ajat ovat opettaneet kiinnittä-
mään entistä enemmän huomiota puki-
mien laatuun. Nyt, jos milloinkaan,
ymmärretään, mitä merkitsee ja mitä
hyötyä tuo sekä kankaaltaan, kuosil-
taan että valmistukseltaan hyvä puku.

Se ohjaa ostajan eduksi yleisöä silloin-
kin, kun kangastilanne jälleen sallii
uuden puvun hankkimisen.

Kestilän nimi liittyy käsitteeseen hyvä puku. Juuri
valmisteittensa voitokkaalla laadulla ja suurim-
malla tuotannolla Kestilä on saavuttanut johto-
aseman maan pukineteollisuudessa.

KESTILÄ

— alansa suurin —

Hinta 15:—.

Helsinki 1945. K. F. Puromiehen Kirjapaino O.-Y.

ASEMIES

10

1945